Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII. Nr. 3353
4 pagini
20 bani
Duminică
17 iulie 1955

Oameni ai muncii de pe ogoare! Folosiți din plin fiecare zi bună de lucru pentru a strînge la timp și fără pagubă rodul muncii voastre!

Truda depusă acum va fi răsplătită cu prisosință. Culegînd fără nici o întîrziere, treierînd imediat după secerș, asigurați belșugul recoltei!

Pentru coexistența pașnică a tuturor statelor

Opinia publică mondială își are îndreptată atenția spre conferința șefilor guvernelor celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța — care își începe mîine lucrările la Geneva.

Convocarea unei conferințe la cel mai înalt nivel — fapt ce nu s-a mai întîmplat de zece ani (de la conferința de la Potsdam) — constituie ea însăși un eveniment pozitiv de o covîrșitoare importanță internațională. O asemenea conferință a devenit o necesitate, deoarece în cei zece ani care au trecut de la conferința de la Potsdam o serie întreagă de probleme internaționale au rămas nerezolvate, iar cursa înarmărilor s-a intensificat, zdruncinînd încrederea între state, apăsînd greu asupra popoarelor și constituind un serios pericol pentru pacea lumii.

Organizarea conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri corespunde dorinței vii a popoarelor care cer rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor.

Popoarele își dau seama că dacă toate părțile reprezentate vor depune eforturi reale, conferința de la Geneva va reprezenta cel mai important moment pe drumul destinderii situației internaționale. „Fără îndoială — spune declarația delegației guvernamentale sovietice — că realizarea țelurilor nobile care stau în fața conferinței va cere mari eforturi. Delegația sovietică declară că în ce o privește, va depune asemenea eforturi. Sperăm că aceasta o vor face și ceilalți participanți la conferință".

Opinia publică internațională, inclusiv cele mai largi cercuri din țările occidentale, a salutat cu satisfacție eforturile constructive ale Uniunii Sovietice îndreptate spre găsirea unor căi pașnice de rezolvare a problemelor litigioase. Ministrul de stat al Afacerilor Externe al Angliei, Nutting, de pildă, a declarat că în urma ultimelor propuneri ale guvernului sovietic s-a conturat o largă sferă de înțelegere între U.R.S.S. și puterile occidentale.

Nu trebuie subestimat însă faptul că există în Occident și anumite cercuri agresive, neinteresate în destinderea situației internaționale, care — după ce au eșuat în încercările lor de a împiedica convocarea conferinței celor patru puteri — caută acum prin toate mijloacele ce le stau la îndemînă să facă să eșueze conferința de la Geneva prin cererea de a se prezenta pentru ordinea de zi, tot felul de propuneri absurde. Încercările acestora sînt însă condamnate de către majoritatea opiniei publice internaționale, ca și încercările unei părți a presei din Occident de a lansa un val de pesimism în jurul conferinței de la Geneva.

Unii comentatori occidentali au încercat, de pildă, în preajma conferinței, să submineze încrederea în posibilitatea unui acord, denigrînd poziția Uniunii Sovietice și răspîndind tot soiul de născociri de genul aceleia, de pildă, că Uniunea Sovietică ar fi „pierdut interesul pentru restabilirea unității Germaniei". Precizarea TASS a fost categorică și a spulberat toate calomniile: guvernul U.R.S.S. este pentru unificarea pașnică a Germaniei — lucru pe care l-a arătat în repetate rînduri — și a făcut propuneri concrete în acest sens.

Unele glasuri, izolate ce-i drept, reprezentînd o serie de cercuri agresive neinteresate în destinderea situației internaționale, susțin, în vederea torpilării conferinței de la Geneva, ca puterile occidentale să se prezinte la conferință „de pe poziții de forță", cerînd Uniunii Sovietice să facă concesii unilaterale. Această politică se bazează pe falsa idee că lupta U.R.S.S. pentru pace s-ar datora „slăbiciunii" ei. Este limpede că o simplă comparație cu anul 1945, anul ce a marcat sfîrșitul războiului, demonstrează că nu poate fi vorba de o slăbire a Uniunii Sovietice, ci dimpotrivă, U.R.S.S. posedă azi o capacitate de producție industrială mult mai mare, posedă azi uzine atomice și are ca aliați R. P. Chineză — un sfert din populația globului — plus o serie întreagă de alte state în Europa și Asia. Primul ministru al Indiei, Nehru, care a vizitat recent Uniunea Sovietică, a afirmat că greșesc cei ce cred că politica de pace a U.R.S.S. s-ar datora unei așa zise slăbiciuni a ei.

În fruntea cercurilor agresive din S.U.A. se găsesc senatori ca Knowland și Mc Carthy care între altele sînt și susținătorii ideii amestecului în treburile interne ale statelor a căror regimuri nu le sînt pe plac. Or, este limpede că în prezent nu sînt de conceput relații internaționale normale decît dacă se pornește de la faptul evident al existenței unor țări cu regimuri sociale diferite, care pot și trebuie să trăiască în pace unele cu altele. În declarația delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice făcută presei se spune:

„Uneori ai prilejul să auzi că rezolvarea pașnică a problemelor litigioase ale vieții internaționale este împiedicată de deosebirea dintre regimurile sociale și politice ale unor sau altor țări. Dar, orînduirea socială și de stat este o chestiune internă a poporului fiecărei țări. S-ar putea ca anumitor personalități din străinătate să nu le fie pe plac multe din rînduielile noastre, după cum s-ar putea ca nici nouă să nu ne placă multe din cele ce există la ei. Dar de ce deosebirea în ceea ce privește orînduirea socială și de stat trebuie să împiedice popoarele să trăiască în pace, să se respecte și să dezvolte comerțul și legăturile culturale spre folosul lor reciproc?

Unii consideră că capitalismul este mai bun decît socialismul. Noi sîntem convinși de contrariul. Această dispută nu poate fi soluționată prin forță, cu ajutorul războiului. Fiecare să-și dovedească dreptatea în cadrul unei întreceri economice pașnice".

Poporul romîn iubitor de pace salută conferința de la Geneva și își exprimă dorința sinceră în reușita ei în vederea slăbirii încordării internaționale.

Îndeplinind voința poporului său, guvernul romîn își aduce aportul său la cauza păcii în așa fel încît astăzi R. P. Romînă nu are probleme litigioase cu vecinii ei, cu care întreține relații prietenești.

Poporul romîn, alături de toate popoarele lumii, își exprimă speranța că șefii guvernelor celor patru puteri prin hotărîrile pe care le vor lua vor crea o altă atmosferă internațională, care să permită stabilirea unei încrederi reciproce între state, condiție de bază pentru coexistența pașnică a tuturor statelor din lume, indiferent de sistemul lor social-politic.

Să grăbim secerișul și treierișul!
Nici o zi pierdută, nici un bob risipit!

Cuvîntul fruntașilor

Am secerat la vreme

„Ai recoltat la timp, ai cîștigat! N-ai recoltat la timp, ai pierdut!" Cuvintele acestea le-am auzit de multe ori, dar nu totdeauna am ținut bine seama de ele. Mă socoteam agricultor cu experiență. Îmi spuneam totdeauna că nu trebuie să mă învețe cineva cînd să secer.

Mai întotdeauna însă în timpul secerișului îmi găseam cîte o treabă: ba să mai dau o sapă la porumb, ba să dau fuga după lapte la stînă. Și seceratul îl aminam.

De cîțiva ani însă, am secerat orzul și grîul în pîrgă, nu le-am lăsat să se scuture, și la batoză mă alegeam cu cîte un sac bun de grăunțe la pogon mai mult decît înainte. Și trei saci de grăunțe în plus pentru o casă grea cum o am eu înseamnă foarte mult.

Mai totdeauna, pogonul cu grîu din capul satului se pîrguiește mai repede decît cele de lîngă pădure. Anul acesta cum am văzut că holda s-a pîrguit am intrat cu secera împreună cu fiul meu Ion și cu noră-mea și l-am secerat. Apoi am secerat și cele două pogoane de lîngă pădure.

După ce am strîns snopii în clăi, am arat mirișteа și am semănat porumb furajer. Nici laptele nu l-am pierdut. Am orînduit așa fel treaba ca și la stînă să fie cineva din familie. Cum s-ar zice cu holda secerată și cu putinica cu brînză.

IVAN M. ANDREI
țăran muncitor din comuna Dridu, regiunea Ploești

Voi munci mai mult și mai bine

Acum cîtva timp, ziarele au scris despre inițiativa tractoristului Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, de a face cu fiecare tractor peste o mie de hantri într-un an. Noi tractoriștii din gospodăria agricolă de stat Jilavele am primit cu interes această acțiune. Ca și alți tovarăși de muncă, m-am gîndit cum aș putea lucra pentru a realiza acest rezultat. Din cele arătate de tractoristul Voichiță mi-am dat seama că la baza realizării celor o mie de hantri stă grija pentru mașină în tot cursul anului. Și acest lucru a constituit preocuparea mea cea mai de seamă. Eu am reușit ca din primăvară, de cînd am luat în primire K.D.-ul pe care lucrez, să nu am nici o reparație. Campania de primăvară am încheiat-o cu o depășire de 45 la sută. După o revizie generală am început să lucrez cu tractorul în campania de recoltare. Din prima zi am făcut cu secerătoarea-legătoare două hectare peste normă. A doua zi, în patru ore — pînă la începerea unei ploi — am secerat cinci hectare de grîu. Pentru a realiza și eu anul acesta cei o mie de hantri, voi căuta ca și de acum înainte să gresez tractorul atît la plecare cît și la venirea de pe cîmp. Voi munci mai bine, cu și mai multă atenție și voi îngriji tractorul cu aceeași dragoste ca pînă acum.

TOMA MOISICA
tractorist la gospodăria agricolă de stat Jilavele

ROD BOGAT

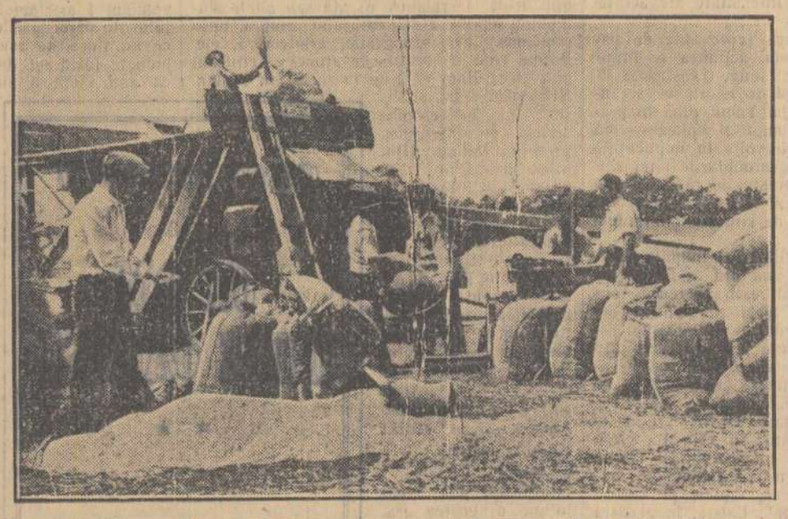

Duduitul batozei nu încetează o clipă. Fiecare oră e folosită din plin la aria de treier. Rînd pe rînd, țăranii muncitori din Caracal își treieră grîul. Și cînd pămîntul a fost lucrat după regulile agrotehnice, rodul e și el îmbelșugat. Țăranca muncitoare Maria Țiță și-a lucrat și ea pămîntul după regulile agrotehnice, bucurîndu-se acum la treier de roade bogate.

Foto D. CONSTANTINESCU

Zoresc recoltarea

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Deși în ultima vreme a plouat foarte des, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Călmățui, folosind toate mijloacele și fiecare oră bună de lucru, au reușit să strîngă recolta de orz și grîu de pe suprafețe însemnate.

Mecanizatorii și muncitorii de la gospodăria de stat „Justin Georgescu", de pildă, au recoltat orzul de pe 550 ha. obținînd o producție medie de 3.800 kg. la ha. Pentru a grăbi lucrările și a feri grînele de pierderi o bună parte din această suprafață a fost recoltată cu coasa de 300 muncitori agricoli. În același scop și membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Însurați folosesc la strînsul păioaselor pe lîngă secerători-legători și coasele. Ei au recoltat în felul acesta 200 ha. grîu și 50 ha. orz.

Datorită muncii politice și organizatorice desfășurată de sfaturile populare, în raionul Călmățui s-a secerat pînă la 12 iulie grîu de pe o suprafață de 3107 ha., raionul situîndu-se fruntaș pe regiune.

Nu neglijează nici o lucrare

ORADEA. — Paralel cu muncile de recoltare, treieriș și dezmiriștit, în regiunea Oradea se execută și lucrările de îngrijire a culturilor. Pînă acum, prașila a III-a a fost terminată la cartofi, floarea soarelui, sfeclă de zahăr și sfecla furajeră. La porumb prașila a II-a a fost executată în proporție de 98,5 la sută, iar pe o suprafață de aproape 98.000 ha. a fost executată și prașila a III-a. Colectiviștii din Roșiori, Biharea, Palota, Vaida, Batăr, Ghiorac, Talpoș și Salonta, care au însămînțat întreaga suprafață de porumb și floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat, au făcut cu ajutorul S.M.T.-urilor 3 și chiar 4 prașile la aceste culturi, iar la sfecla de zahăr 5 prașile. De asemenea, întovărășiții din Biharea, Mihai Bravu, Tinca, Arpășel și Salonta au făcut 4 și 5 prașile la sfecla de zahăr și cartofi. În comuna Ghiorac, fruntașii recoltelor bogate Andrei Türi, Miron Fogoș, Ioan Toth și alții au fost primii care au prășit de 5 ori sfecla de zahăr și de 3 ori porumbul.

2840 kg. grîu la hectar

Colectiviștii din satul Stancea, raionul Oltenița, au obținut cea mai mare producție de grîu de pe suprafețele recoltate pînă acum în raion. Ei au cultivat cu grîu 35 ha. Pe 8 ha. din această suprafață a fost cultivat anul trecut bumbac. Pentru a nu întîrzia semănatul, colectiviștii au însămînțat grîul printre rîndurile de bumbac. După ce au recoltat bumbacul au strîns și tulpinele de pe teren. În primăvară, ei au grăpat întreaga suprafață cultivată cu grîu și au plivit-o ori de cîte ori a fost nevoie. Lanul de grîu al colectiviștilor din satul Stancea a fost cel mai frumos lan din împrejurimi. În ziua de 8 iulie, combinerii de la S.M.T.-Ulmeni au sosit pentru a ajuta pe colectiviști la strînsul recoltei. Ei au strîns grîul de pe o suprafață de 14 ha., recoltînd în medie 2.840 kg. de grîu la hectar. De pe unele suprafețe, colectiviștii au realizat producții de peste 3.500 kg. de grîu la hectar. Pe măsură ce recoltează grîul, colectiviștii din Stancea fac și dezmiriștitul. (Agerpres)

Au terminat secerișul

ARAD (de la corespondentul nostru). — Colectiviștii din comuna Gottlob, raionul Sînnicolaul Mare, au început secerișul păioaselor cu mult mai de vreme decît ceilalți. Folosind zilele prielnice, ei au mobilizat toate forțele gospodăriei ca să poată strînge la timp grînele. În ajutorul lor au venit și tractoriștii de la S.M.T. Gottlob, care au lucrat pe tarlalele gospodăriei cu 3 cuplaje de secerători-legători. Împreună tractoriști și colectiviști au secerat 152 ha. grîu, 29 ha. orz, 7 ha. secară și au dezmiriștit aproape întreaga suprafață pe care s-a efectuat secerișul. Astfel colectiviștii din comuna Gottlob au terminat zilele trecute secerișul, fiind primii pe raion.

Condiții igienico-sanitare la arii!

dr. Florica Vasilescu
locțiitor al ministrului Sănătății

În perioada muncilor agricole de vară, măsurile de ocrotire a sănătății oamenilor muncii de la sate, acțiunile de preîntîmpinare și combatere a îmbolnăvirilor și accidentelor, au o deosebită însemnătate.

Munca la ariile de treier se desfășoară fără întrerupere, ziua și noaptea; oamenii muncii de la sate mănîncă, dorm, trăiesc zile în șir la arie. Ei sînt supuși acțiunii prafului care în timpul treierișului se degajă în cantități mari.

Dacă nu sînt asigurate condiții pentru păstrarea igienei personale și colective se pot ivi diferite îmbolnăviri (infecții gastro-intestinale, infecții ale pielii și altele).

Din toate acestea rezultă necesitatea ca la ariile de treier să se ia măsuri pentru preîntîmpinarea apariției bolilor și pentru asigurarea primului ajutor în caz de accidente sau îmbolnăviri neașteptate.

O îndatorire de seamă a organelor ocrotirii sănătății și a muncitorilor sanitari din mediul rural este de a se îngriji din timp de organizarea posturilor de prim ajutor la ariile de treier, precum și de pregătirea temeinică a activiștilor de la aceste posturi. Ei trebuie să vegheze atît la igiena individuală a muncitorilor cît și la igiena locului de muncă, a alimentelor și a apei de băut.

O condiție esențială pentru buna desfășurare a muncii posturilor de prim ajutor la arie o constituie colaborarea permanentă între organele sanitare pe de o parte și sfaturile populare și organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii pe de altă parte, pentru dotarea postului cu toate cele necesare.

Sfaturile populare au sarcina de a sprijini, îndruma și conduce direct activitatea tuturor organelor locale interesate în aceste probleme.

Amenajarea posturilor de prim ajutor și deservirea lor cu un personal sanitar competent nu se pot face fără participarea efectivă a unui activ obștesc recrutat din masele de muncitori agricoli.

În această acțiune, un rol important revine personalului medico-sanitar de la circumscripțiile medicale rurale care trebuie să se preocupe de pregătirea activiștilor sanitari ce vor asigura primul ajutor în caz de accident. Punctul de prim ajutor este deservit de un colectiv alcătuit dintr-un responsabil și 3—5 activiști aleși dintre absolvenții cursurilor G.P.A.S. și ai cursurilor sătești de Cruce Roșie.

Înainte de începutul activității la aria de treier, cadrele medico-sanitare din circumscripția rurală au datoria de a împrospăta cunoștințele acestor activiști prin seminarii practice.

Experiența din anul trecut arată că acolo unde a existat această preocupare, activitatea posturilor sanitare de prim ajutor a dat bune rezultate.

Pentru o mai bună organizare a muncii

Anul acesta, pe ogoarele regiunii Constanța, grînele s-au copt mai devreme ca în alte regiuni ale țării, iar recoltele sînt dintre cele mai bune. Această situație pune în fața comitetului executiv al sfatului popular regional, sarcina de a conduce cu pricepere și operativitate întreaga muncă pentru strîngerea recoltei.

Din păcate însă lucrurile nu se petrec în felul acesta. Uitînd de planul întocmit din timp, în care fiecare membru al comitetului executiv avea fixate sarcini precise, plan a cărui îndeplinire constituia o garanție a bunei organizări a muncii, comitetul executiv al sfatului popular regional Constanța a lăsat întreaga activitate agricolă din această perioadă pe seama direcției agricole regionale.

Membrii comitetului executiv regional nu cunosc felul în care se desfășoară lucrările, nu urmăresc îndeplinirea sarcinilor de către sfaturile populare raionale și comunale. Membrii comitetului executiv care fac parte din comandamentul regional de coordonare a muncilor agricole de vară — colectiv care are menirea să urmărească și să conducă desfășurarea lucrărilor — nu au acordat importanța cuvenită acestui lucru.

E timpul ca această atitudine a comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Constanța să ia sfîrșit. E timpul ca membrii comitetului executiv să treacă neîntîrziat la o conducere operativă a lucrărilor de recoltare și treieriș, la o îndrumare sistematică și concretă a sfaturilor populare raionale și comunale.

V. KONYA

★ ★ ★

SĂ DĂM PATRIEI CÎT MAI MULTE ACUMULĂRI SOCIALISTE PESTE PLAN!

DRUMUL PROPUNERILOR

Sînt multe, nenumărate, formele prin care se pot aduce contribuții la mărirea acumulărilor socialiste peste plan. Aici e vorba de știință, de tehnologie avansată, de aportul conducerii întreprinderilor al contabilului șef, al cabinetului tehnic, etc. E vorba însă și de ceea ce este mai important ca orice, de participarea activă, conștientă, a maselor largi de oameni ai muncii. Este vorba de propunerile creatoare ale celor de la locul de muncă. Și drumul unei propuneri este uneori spinos, alteori mai neted, totdeauna însă cu rezultate practice.

Ne vom ocupa în rîndurile ce urmează de felul cum s-a născut, despre drumul parcurs și despre rezultatele pe care poate să le dea o propunere. Să începem prin a intra pe poarta mare, deasupra căreia străjuie firma pe care scrie cu litere de-o șchioapă „Atelierele de Automotoare C.F.R.-Orașul Stalin". E frumos și plăcut pe aici. Aleea pe care o avem de străbătut e străjuită în părți de tei umbroși; straturi cu flori încîntă privirea și ne dă impresia că ne-am afla la o mare florărie și nu la atelierele unde se meșteresc automotoare.

Mai departe, în fața turnătoriei, trei muncitori discută. Locul de aici nu e prea îngrijit. Peste tot sînt răspîndite grămezi mari de zgură.

— Asta e zgură de bronz, zise, așa ca pentru sine, lăcătușul Vasile Nicolau.

— Da, de bronz. Și ce are asta? întreabă un altul.

— Nu s-ar putea oare folosi?

— Cum să nu. E bine să acoperim băltoacele cu ea, propuse zidarul Ion Moldovan.

— Nu așa, reluă lăcătușul. Poate am găsi o modalitate să o retopim.

— De, știm noi!

...Discuția de mai sus a trecut neobservată. De ea au uitat și cei care au întreținut-o. Totuși, din miezul acestei discuții a încolțit o propunere. Cine a făcut-o nu am putea să precizăm. Unul a spus un cuvînt, altul și-a dat o părere, iar în ședința grupei sindicale s-a discutat mult. Și propunerea a început să se contureze. A fost scrisă pe hîrtie și hîrtia a circulat la șeful turnătoriei, la conducerea atelierelor, la comitetul de partid.

Pe drum, propunerea cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru găsirea unui procedeu de a se topi zgura de bronz s-a întîlnit cu alte propuneri, din alte secții ale Atelierelor de Automotoare. Fiecare propunere avea hîrtiuța ei cu fel de fel de indicații, cu avantajele pe care le oferă, etc. Și la toate era anexată cîte o cifră. Iată bunăoară cîteva din aceste cifre: 700.000 lei — adică atîtea economii se vor realiza în acest an prin construirea unui cuptor special pentru topit fonta. Să dăm și ceva explicații. O serie de piese importante, cum ar fi blocurile de motor, chiulasele și altele se toarnă folosindu-se cubilourile. Prin acest sistem de turnare, care nu asigură o temperatură ridicată a fontei, se ajungea uneori ca piesele să aibă o calitate necorespunzătoare. Prin construirea unui cuptor rotativ cu încălzirea cu flacără se va obține o fontă suficient de caldă. Asta va îmbunătăți mult calitatea, ceea ce va asigura ca în acest an să se realizeze un beneficiu de 700.000 lei peste plan.

Alte cifre: 80.000 lei se vor obține prin aplicarea dispozitivului pentru prelucrarea flanșelor și a capetelor furcate de la crucea cardanică; 30.000 lei prin aplicarea dispozitivului pentru găurirea chiulaselor; 70.000 lei prin punerea în funcțiune a unui pod rulant; 5.000 lei prin construirea unui dispozitiv pentru probarea rapidă a chiulaselor.

Cu multe asemenea cifre s-a întîlnit propunerea noastră. După studii îndelungate i s-a dat și ei o cifră 1.200.000 lei, adică atîtea beneficii vor realiza în acest an Atelierele de Automotoare prin topirea zgurei de bronz și lîngă această propunere erau de acum alte 26 de propuneri. Fiecare cu cifra ei.

Dar să lăsăm dosarele cu propuneri și să ne întoarcem înapoi la turnătorie. Aici, muncitorii și tehnicienii destoinici s-au și apucat de experiențe. Zgura care rămîne de la cuptoarele rotative de topit bronz a fost băgată, după unele operații, într-un cuptor de topit fontă. Și din grămezile care foloseau doar la astupatul gropilor s-a obținut metal lichid. La cuptorul din turnătoria de fontă nu se putea însă topi zgura de bronz. Se făcea mult fum în hală. De aceea a început construirea unui cubilou special în afara halei. Construirea acestuia se apropie de sfîrșit. Iar în curînd din această zgură — deșeuri de bronz — se vor turna cuzineți și alte piese necesare locomotivelor.

Trebuie să spunem că propunerea noastră s-a întîlnit și în ateliere cu suratele ei, cu care se întîlnise prima dată în dosarul cu propuneri. Unele au ajuns la capătul drumului, altele deabia îl încep. Așa, de pildă, propunerea pentru construirea unui cuptor rotativ pentru fontă specială e aproape împlinită. Lăcătușii Pavel Muscă și Vasile Nicolau au făcut toate instalațiile mecanice, iar echipa de zidari condusă de Ion Moldovan lucrează acum la căptușirea cu material refractar a cuptorului. Tot astfel propunerea privind construirea mai multor linii decauville, pentru mecanizarea transportului de la magazie la secțiile de fabricație e aproape împlinită.

Cam acesta ar fi drumul străbătut de această propunere. Ar mai fi de adăugat însă ceva. E vorba de o placardă mare care a apărut de cîteva zile la poarta atelierelor. Pe ea scrie cu litere de-o șchioapă: „Să luptăm pentru a da patriei peste plan 6 milioane lei acumulări socialiste!" În alcătuirea acestui îndemn este inclusă, alături de alte 26, și această propunere. Ele toate au început să capete viață la Atelierele de Automotoare din Orașul Stalin.

D. TARNAUCEANU
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Stalin

DEZMIRIȘTESC DUPĂ SECERIȘ

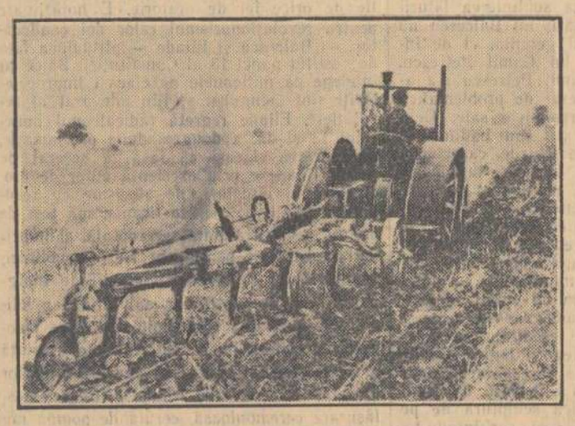

Nu-i de-ajuns să seceri la timp și să organizezi bine munca la treieriș; după ce ai strîns recolta, pămîntul trebuie dezmiriștit. Așa au făcut și membrii întovărășirii „23 August" din Lugoj. Iată-l în clișeu pe tractoristul Ion Borchescu de la S.M.T.-Lugoj, executînd dezmiriștitul pe ogorul de pe care s-a recoltat grîul.

GRÎNE DE CALITATE

Colectiviștii din comuna Catanele, raionul Băilești, au avut grijă ca imediat după treieriș să-și predea cotele către stat. Ei au adus la baza de recepție din Băilești orz și grîu de calitate. Laborantul Aurel Săceanu de la această bază este foarte mulțumit de calitatea grînelor aduse de colectiviști.

CRONICA LITERARĂ

CAMIL PETRESCU: „Un om între oameni" (vol. II)

VERA CĂLIN

Pe ultima pagină a primului volum din ciclul lui Camil Petrescu „Un om între oameni", Nicolae Bălcescu, istoricul, luptătorul democrat, animatorul revoluției din 1848, vestea cu glas patetic începutul: „Revoluția este în mers... E fructul unei îndelungi transformări a stărilor de lucruri și nimic nu o mai poate opri..." Ornicul bătuse. Fraza „revoluția e în mers... nimic nu o mai poate opri" în cel de-al doilea volum, recent apărut devine un leit-motiv, rostit de Bălcescu cu siguranța omului de știință și a luptătorului.

Substanța acestui volum este alcătuită din materia epică oferită de furtunoasa lună iunie a anului 1848. Declanșarea revoluției, ridicarea maselor țărănești și orășenești, constituirea guvernului provizoriu, scindarea din guvern și trădarea revoluției de către reprezentanții burgheziei, refugiul lui Bălcescu și al fraților de revoluție la Cîmpulung, revenirea, etc... iată cîteva din momentele de maximă intensitate ale acestei luni frămîntate.

Dacă în cele aproape șapte sute de pagini ale primului volum, acțiunea se întindea pe un răstimp mai lung, transfigura literar un amplu capitol de istorie ce se întinde de la revoluția lui Tudor pînă în pragul celei din 48, volumul al doilea — nu mai puțin stufos — dezvoltă în implicațiile lor cele mai complexe întîmplările unui singur moment, dar acesta de răscruce în istoria Țării Romînești. Temporal volumul cuprinde cele treizeci de zile ale lunii iunie 1848.

Contractarea sau dilatarea timpului matematic ne apare ca una din legile literaturii realiste. Scriitorul realist parcurge fără a zăbovi și cu pași mari răstimpurile — asemănătoare unui drum neaccidentat — în care progresul istoric se realizează prin lente acumulări cantitative, dar suie, pășind din stîncă în stîncă, croindu-și drum prin poteci întortochiate, urcușul abrupt al momentelor revoluționare. O nivelare a istoriei în sensul contrar ar echivala cu o atitudine antirealistă, cu atitudinea naturalistului, care redă nediscriminat, pe măsură ce le înregistrează, faptele pe care i le oferă „felia de viață". Există, în această direcție, nenumărate mărturii ale scriitorilor realiști. Spicuim o frază a realistului englez Henry Fielding; acesta scria cu prilejul uneia dintre nenumăratele aprecieri teoretice cu care-și deschidea capitolele din romanul „Tom Jones": „... vom imita pe acei scriitori care se străduiesc să dezvăluie cauzele revoluțiilor și imperiilor mai curînd decît pe istoricul greoi și încîlcit, care... acordă același loc amănuntelor unor luni și ani ce n-au nimic deosebit ca și descrierilor de epoci vestite, în care, pe teatrul lumii, s-au desfășurat scenele cele mai puternice".

Dacă primul volum al romanului „Un om între oameni" înfățișa procesul de maturizare a forțelor ce trebuiau să declanșeze revoluția și odată cu el, creșterea unui revoluționar, cel de-al doilea volum redă explozia, înfruntarea acută dintre forțele în luptă și acțiunea imediată — realizată tactic și strategic — a conducătorului revoluționar. Sarcina romancierului nu era ușoară. Pentru a descrie o astfel de izbucnire, îndelung pregătită și care antrenează întreg universul social, scriitorul era ținut să găsească episoade și imagini, să anime personaje istorice, dîndu-le suflarea vieții autentice și să invente altele înzestrate cu aceeași autenticitate, pentru ca, în tabloul aglomerat al unui moment de dezlănțuire, să se deslușească, prin vălmășagul evenimentelor, marile linii directoare ale istoriei. In fierberea ce cuprinde o țară în revoluție, se petrec întîmplări nenumărate, unele cu aparență absurdă și străină de firul conducător al istoriei. In munca de documentare ce precede elaborarea unui roman istoric, cercetătorul e în primejdie de a se pierde în hățișul puzderiei de întîmplări, dacă nu urmărește logica desfășurării istorice; el riscă de asemenea să simplifice în mod nepermis o mare ciocnire a forțelor sociale dacă respinge ca „nelogice" toate evenimentele cu aparență „ciudată", care-i contrazic eșafodajul teoretic. Camil Petrescu a știut să evite întotdeauna a doua primejdie și, de cele mai multe ori, pe prima, pentru că oricare ar fi instantaneul de viață prins, s-a străduit să arate convergența faptelor și întîmplărilor spre punctul central al revoluției.

Scriitorul continuă, în acest volum, să lămurească prin episoade și imagini tipice atitudinea și interesele claselor în revoluție. Circiumarii și negustorii adunați în birtul lui Ulmeanu aclamă cînd li se vorbește despre libertate, dar amuțesc cînd aud despre desființarea birurilor și acsizelor asupra țăranilor care vin cu carele în oraș, fiindcă slobozenia asta lovește direct în interesele circiumarilor și ale bătăușilor lor. In schimb, strigă „ura" și aclamă „Constituția", cînd Bratianu le propune să devină ei taxidari.

Toată negustorimea Oborului merge după Fărșerotu, staroste al micilor prăvăliași, care domnește în chip de patriarh asupra tribului său mult ramificat și a întregii oborimi. „Io, cu orînduiala dă azi? Mă ficior dă oameni cumsecade, cum poți să spui tu asemenea ticăloșie? Cum mă? Da' pă mine și pă toată negustorimea asta din Obor nu ne seacă la ficați orînduiala dă azi? Dac-ai ști cum ne jegmănesc oamenii Agiei, cum ne amenință cu bătaia, așa pentru te miri ce, numai ca să dăm rușfet pînă nu mai avem dă unde!..."

Varietatea unghiurilor de vedere e subliniată în scena cînd Catina citește mulțimii bucureștene „puntele" Constituției. La „puntul" patru — adunarea generală compusă de reprezentanți ai tuturor stărilor soțietății — doi negustori fruntași se uită unul la altul sub sprîncene, la „puntul" cinci — Domnul responsabil ales pe cîte cinci ani și căutat în toate stările soțietății — mulțimea vuiește de entuziasm, iar Odobescu îi oferă lui Vodă Bibescu să pună tunurile să tragă. La vestitul „punt" treisprezece — Emanciparea clăcașilor, ce se fac proprietari prin despăgubire — aclamațiile mulțimii nu contenesc.

Negustorii merg la revoluție, dar sînt de părere că pentru păstrarea ordinii, țărănoii n-ar trebui lăsați să intre în oraș. Pentru Hagi Curti și Pavlicioni, mari negustori, care împreună cu Neofit, pun la cale „mici" schimbări în guvernul de la Islaz, Bălcescu și Arăpilă sînt „tirani și anarhiști", fiindcă atentează la sacra proprietate; pentru țărani „Constituția" e personificată, sub înfățișarea unei făpturi eliberatoare, care trece din sat în sat mîntuind de clacă și dînd pămînt țăranilor. Dacă pentru boierii, adepți ai revoluției, rude cu șefii reacțiunii, revoluția e o treabă de familie „în care oamenii se ocăresc, se și defăimează, dar se ajută la greu unii pe alții, în deobște pe sub mînă, dar unii și pe față chiar", tabacii din întreprinderea lui State Dobrovici, întrerup lucrul, sună clopotul mitropoliei și năpădesc ulițele orașului, cînd află că guvernul a fost „arestuit". Pentru a scăpa de spectrul revoluției, boierii sînt gata să vîndă țara turcilor. „Turc — asta mi-e crucea", se închină boierul Vulpe. Iar Bălcescu, privind morții din curtea palatului, secerați de gloanțele lui Odobescu, exclamă: „In fiecare din ei a murit un prinț neștiutor de sine însuși".

Varietatea atitudinilor față de revoluție e urmărită cu subtilitate și fără simplificare schematizatoare. Chiar în rămuroasa familie a lui Fărșerotu se observă diferențieri. Intr-un fel vorbește Tase chiristigiul, unul dintre gineri, într-altul Pandele, căpitanul de barieră, într-altul Popa Dumitru. Dinamica socială se concretizează astfel în oameni, prin faptele și cuvintele lor.

Se întîmplă însă uneori ca pagini ce transfigurează literar istoria, transmițînd conținutul ei prin intermediul unor imagini artistice convingătoare să alterneze cu pagini aride, de relatare uscată sau altele sintetizînd opinii ale autorului asupra unor probleme de etnografie, arhitectură, etc. Ritmul epic se încetinește atunci și cititorul uită cîtva timp că ține în mînă un roman.

Neajunsul l-am subliniat și în cronica scrisă pe marginea primului volum. (Romînia liberă nr. 2950, 28 martie 1954). Atunci însă astfel de pagini erau pe deplin neutralizate de capitole de o zguduitoare intensitate. Din cel de al doilea volum, acea intensitate emoționantă, pe care o comunica în primul preludiul descriind viața celor patru din neamul lui Firu, lipsește. Autorul știuse atunci să împletească lupta oamenilor cu marile sentimente ale vieții intime: dragostea, ura, răzbunarea. In cel de al doilea volum, idila romanțioasă a învățătorului Turnavitu și a fetei Popei Dumitru nu izbutește (și nici nu urmărește) să arate cît de indestructibil se împletește lupta oamenilor pentru libertate cu năzuința lor spre fericire deplină, ceea ce demonstra în chip strălucit, iubirea pătimașă și tragică dintre Sultana și Miai.

*

Ne exprimam în cronica despre primul volum speranța că, odată cu maturizarea în luptă a eroului — a lui Bălcescu — figura acestuia va cîștiga noi dimensiuni, va crește și se va îmbogăți. E interesant că, în reconsiderarea figurii lui Bălcescu, Camil Petrescu a văzut mai ales și în primul rînd pe intelectual, pe omul de știință, pe istoric. Sarcinile revoluției Bălcescu le deduce după studiul trecutului, pe care-l vede inclus în fiecare etapă a prezentului. Trecutul neamului său îi dă forță morală și optimism. Lunga robie seculară nu-l face sceptic cu privire la putința romînilor de a se elibera. „Dacă Podul Inalt și Călugărenii au existat, și e sigur că au existat, atunci tot ce a urmat de două veacuri încoace nu e decît amorțire, din pricina vitregiei vremurilor. E un somn care nu e numaidecît al morții. Ce a fost trebuie să mai fie. In sarcofagele egiptene s-au găsit boabe de grîu care au rodit după o așteptare de trei mii de ani". Vocația sa de istoric îl face să deslușească esențialul de accidental și nevoia de a distinge marile linii de dezvoltare a istoriei, îl determină să presimtă o știință nouă, dirijată de legi. Ingrijorării lui Arăpilă la gîndul că posteritatea nu va avea o dare de seamă exactă a ședințelor guvernului vremelnicesc, el îi răspunde: „Intr-o zi se vor cunoaște legile societății omenești, se va cunoaște tot mai bine și sufletul omenesc și atunci revoluția noastră va înfățișa destul material ca să fie cunoscută în întregul ei, iar atunci cînd va fi cunoscută în întregul ei va fi cu putință să se osebească și amănuntele adevărate de cele neadevărate, chiar dacă asta va contrazice cumva pe unii martori oculari, sau unele documente scrise". In îndeplinirea sarcinilor celor mai concrete ale revoluției, Bălcescu găsește sprijin în știința despre trecutul popoarelor. Necesitatea împroprietăririi țăranului, nevoia armatei populare — el le argumentează cu adînci cunoștințe istorice. „Prin glasul meu vorbesc șase sute de ani de istorie romînească". De aici derivă amploarea gîndirii lui, hotărîrea de a nu îngădui revoluției să se prefacă într-un complot, strădania de a-i menține caracterul popular. Adînc pătruns de rolul decisiv al maselor, cel care refuza să ție discursuri în public, știindu-se lipsit de darul oratoriei cu acțiune imediată, a fost totuși creerul revoluției.

Subliniind în mod permanent, mai ales una din fețele personalității lui Bălcescu, Camil Petrescu a rămas în profundă concordanță cu opera lui anterioară. Afirmam în cronica la primul volum că specificul creației epice l-a făcut pe romancier să adîncească cu predilecție anumite trăsături din personalitatea eroului său și făceam atunci comparație cu poemul lui Jebeleanu, care transfigurează poetic pe același erou al revoluției. Credem că sublinierea laturii intelectuale a personalității lui Bălcescu nu ține numai de specificul genului, ci de însuși specificul creației lui Camil Petrescu. In dramă și roman, Camil Petrescu s-a arătat cu deosebire interesat de problematica intelectualului și personajele sale, Gelu Ruscanu, Andrei Pietraru sau Ladima — abstracție făcînd de deosebirile caracteriologice — se încadrează aceleiași familii de spirite. Experiențele lor, rezolvarea pe care o dau ei frămîntărilor interioare poartă amprenta condiției de intelectual. La fel, la Nicolae Bălcescu, încrederea în popor, revoluționarismul, întreaga comportare, fiecare cuvînt, sînt determinate de formația sa intelectuală. O glumă cu care-i răspunde lui Arăpilă sau Eliade vădește aceeași obișnuință de a extrage esențialul și de a grupa fenomenele în categorii logice. Eliade admiră trandafirii de pe spătarul unor scaune din palat, Arăpilă declară că trandafirii sînt urîți, fiindcă sculptura de pe spătar te împiedică să șezi sprijinindu-te. Eliade argumentează cu citate din Kant despre lipsa de finalitate a frumosului. Bălcescu pune capăt discuției cu o glumă de istoric și filozof: „...aceste scaune au fost făcute așa, cu buchetele acestea în dreptul umerilor, dinadins... pentru ca sfetnicii lui (ai lui Bibescu — n.n.) să-i dea respectul cuvenit, stînd drept pe scaune. Sînt, prin urmare, corespunzătoare scopului. Sînt scaunele unui mic tiran".

Această nuanțare a tuturor reacțiilor eroului, prin raportarea lor la condiția de intelectual, vorbește despre posibilitatea pe care o acordă chiar și realitatea istorică unui scriitor de a-și desfășura creația în acord cu afinitățile sale. Luptător cu aureolă legendară în poemul lui E. Jebeleanu, Bălcescu devine, în romanul lui Camil Petrescu, intelectualul adînc, democratul revoluționar, rigoristul moral din familia celor mai multe personaje ale scriitorului.

Dar dimensiunile sufletești ale unui om cum a fost Bălcescu sînt complexe și el nu poate fi redus doar la planul intelectual. Camil Petrescu a axat personalitatea morală a eroului său în jurul sentimentului major, care i-a determinat existența: patriotismul, devotamentul pentru cauză, pe care, cum spuneam, Bălcescu le resimte cu specificul formației sale intelectuale. Incă din volumul I asistăm la desprinderea personajului de preocupările vieții personale, de tot ce nu ținea de revoluție. Lucrul era psihologic justificat de conștiința lui Bălcescu că anii vieții îi sînt numărați și că nu-i poate irosi pentru ceea ce e neesențial și pieritor. Atunci însă, prin însuși procesul acestei desprinderi (Bălcescu resimte vremelnic vraja turburătoare a Eufrosinei Băl-Ceaurescu, cunoaște dragostea pentru Luxița Florescu) viața personală a eroului găsea loc în paginile cărții. Apoi Bălcescu mai era „om" firește „între oameni" și prin atașamentul duios față de sora lui Tița, prietena de zile grele și prin iubirea tandră pentru mama sa.

In volumul al doilea, Bălcescu e prins în vîltoarea întîmplărilor, el e, în primul rînd, animatorul revoluției, patriotul fierbinte și acest lucru îl înțelege cititorul din fiecare pagină a narațiunii. Dar, se întîmplă în acest volum, un proces de depersonalizare, Bălcescu desprinzîndu-se de orice contingență lumească, devenind în unele pagini o abstracțiune, pe care o putem numi, după voie, creerul sau sufletul revoluției.

Există un capitol în roman care, dacă nu izbutește să justifice această tratare a personajului, arată că romancierul s-a simțit dator cititorului cu o explicație. Deasupra unei table de șah, Bălcescu mărturisește cu șovăială și pudoare prietenului său, Arăpilă, procesul de canalizare a tuturor forțelor sale afective în direcția dragostei de țară. Citind dintr-o scrisoare, pe care i-o trimisese cu ani în urmă lui V. Alecsandri, Bălcescu afirmă jenat de caracterul declamator al frazei: „Romînia va fi iubita noastră". Efectul ei este însă atenuat prin pătrunderea autorului în conștiința eroului său, prin descoperirea stimulentului morții apropiate, care abate din drum orice iubire pentru o femeie unică în spre iubirea pătimașă pentru popor. Acest capitol emoționant prin sinceritatea mărturisirii lui Bălcescu nu umple însă golul pe care cititorul îl resimte în mod acut. Nu e vorba doar de lipsa unei vieți sentimentale — lipsă în parte justificată psihologic — ci de detașarea personajului de lumesc și cotidian. Nădăjduim că nu semănăm cu cititorul filistin de pe vremuri, avid să cunoască amănunte din viața intimă a persoanelor importante atît din nevoia de senzațional cît și din dorința de a-i coborî pe cei mari la nivelul mediocrei sale existențe. Credem că dacă volumul acesta ne-ar fi transmis cunoașterea unui Bălcescu trăind cu intensitatea care-l caracterizează, pe lîngă marile sentimente obștești, pe cele etern omenești, puritatea imaculată a sufletului său n-ar fi fost compromisă, iar noi l-am fi simțit mai „om" fără ca el să fi încetat de a rămîne „între oameni".

In Nicolae Bălcescu, romancierul a întruchipat revoluția intransigentă, populară. Compromisul, care a dus la eșuarea revoluției, pornită sub auspicii atît de favorabile, îl reprezintă Eliade. E interesant că dacă pe Bălcescu scriitorul îl descrie adesea din interior, pătrunzînd în gîndurile și sentimentele personajului, Eliade e mereu văzut dinafară, e individualizat prin cuvinte, gesturi, mișcări. Doctoral, el teoretizează compromisul în formulări care s-au dovedit demne de pana unui satiric. „Poate că nu-i atît de rău... dacă fiecare se gîndește la interesele lui, fiindcă interesele obștești nu sînt decît interesele particulare laolaltă". (Grigore Alexandrescu în „Profesiunea de credință" îl pune pe demagogul său să declame: „Cunoscînd că într-o țară fericirea generală / se compune totdeauna din acea particulară...").

Prin excelență actor și complăcîndu-se în poze grandioase, Eliade privește mulțimile „ca un Cezar" și se adresează țăranilor din Islaz în termeni de gravă elocință. Preocuparea exclusivă pentru decor a lui Eliade e subliniată prin nenumărate amănunte și ea îl plasează pe acesta la antipodul lui Bălcescu, gînditor adînc, incapabil prin modestie de orice fel de oratorie. E hotărîtoare pentru revoluționarismul celor doi conducători — Bălcescu și Eliade — atitudinea față de vestitul punct 13 al Constituției. Bălcescu înțelege că milioanele de clăcași împroprietăriți sînt „singurul sprijin adevărat al revoluției". Eliade regretă radicalismul punctului 13 și dă, a doua zi după proclamație, ordin către clăcași să iasă la secerat pe moșii. Eliade e prin excelență autor de proclamații și circulări, de aforisme cu rezonanță definitivă: „Urăsc tirania, mă tem de anarhie". Cu gravitate sacerdotală, el imprimă un caracter permanent festiv revoluției, smulgînd lui Bălcescu exclamații de indignare: „Iar deputați? Iar salutări? Iar felicitări?" Arestarea guvernului de către Odobescu și ofiterii lui se petrece cu o ușurință grotescă, tocmai pentru că apariția ofițerilor înarmați i se pare lui Eliade o firească desfășurare ceremonioasă, cerută de pompa ministerială.

Portretul exterior al lui Eliade e întregit de fluturările falnicei pelerine. Sintem totuși recunoscători autorului că nu a abuzat de jocul facil al pelerinei albe pentru a-și defini personajul, așa cum sîntem recunoscători oricărui regizor teatral, care nu creează atmosferă cavalerească prin jocul convențional al spadelor și pelerinelor.

Bălcescu și Eliade reprezintă cei doi poli în desfășurarea revoluției, cele două tendințe hotărîtoare. Integritatea primului e simbolică pentru dreptatea celor mulți, pe care el îi apără și-i promovează. Aducînd în literatură chipul unui luptător, Camil Petrescu a știut să evite primejdia eroizării abstracte și contrară înțelegerii marxiste a istoriei. Revoluția nu apare ca un dar al personalității lui Bălcescu, ci ca un rezultat necesar al dezvoltării forțelor sociale. Insuflețind-o, Bălcescu restituie maselor forța pe care a extras-o din legătura cu oamenii și cu trecutul istoric. Pe de altă parte, conformismul și lașitatea lui Eliade sînt reprezentative pentru duplicitatea burgheziei. Iar înfruntările frecvente dintre cei doi redau conflictul interior al revoluției. Masele orășenești și mulțimile de clăcași luptă pentru cucerirea unei condiții omenești de viață, a unor reforme larg democrate. Hagi Curti, Pavlicioni, State Dobrovici — negustori, bancheri, patroni — și în numele lor cei din guvern și armată — Neofit, Cîmpineanu, Odobescu — dispuși să culeagă roadele acestei lupte, urmăresc cu încordare oprirea valului revoluționar în punctul matematic, care a consfințit satisfacerea intereselor lor.

Pentru a reda acel răstimp tumultuos, care a fost luna iunie a anului 1848, tendințele variate reprezentînd unghiuri de vedere a unor grupuri sociale, tendințe ce se ciocnesc, interferează, merg paralel sau se despart, Camil Petrescu nu a căzut niciodată în păcatul schematizării, al simplificării didactice. Pe de altă parte, nararea evenimentelor revoluției, în desfășurarea ei complexă, ar fi putut deveni derutantă, dacă romancierul n-ar fi știut să puncteze narațiunea cu cîteva momente de intens dramatism, dintre cele care string ca într-un focar semnificații variate. Amintim revărsarea puhoiului popular pe străzile Bucureștilor sau răspunsul pe care, în 19 iunie, îl dau gloanțele poruncite de Odobescu, mulțimii venite la palat să elibereze guvernul arestat. Un astfel de moment generator de tensiune e și cel în care se înfruntă regimentele aliniate în poziție de tragere de Odobescu și Solomon cu sărăcimea Bucureștilor. Popa Ambrosie din Buzău înaintează spre țeava unui tun și rupe fitilul. Cele ce urmează: tentativa nereușită a unui ofițer de a-l împușca, intervenția lui Turnavitu, apelul adresat soldaților de a nu trage în frați, gestul soldaților care coboară armele și îmbrățișările frenetice cu care se încheie scena asigură un crescendo și apoi o degajare a tensiunii realizate cu artă de dramaturg.

Dramatismul multor episoade e sporit prin utilizarea iscusită a prezentului istoric, prin perspectiva de martor ocular și de contemporan al evenimentelor, pe care o adoptă scriitorul. Infrigurarea lui Bălcescu, care-și pune problema mutării capitalei, se transmite mai puternic, cînd vedem personajul rupînd între dinți o frunză de arin, în timpul argumentării pe care i-o face lui Golescu-Arăpilă. Ne transpunem total în atmosfera vremii, cînd romancierul folosește drept termen al unei comparații „mașinile astea *noi* (sublinierea noastră) cu aburi... mari cît toată țara".

E interesant că unele considerații, pe care în volumul precedent, scriitorul le-ar fi făcut desprinzîndu-se de trecutul în care îl ancorase acțiunea romanului, sînt făcute, în al doilea volum, de la nivelul momentului evocat. Se evită astfel ruperea unității de perspectivă și se întreține acel sentiment de participare la desfășurarea întîmplărilor, sentiment care — intens resimțit de romancier — se transmite cititorului. Astfel remarca „i-ar fi folosit mult fără îndoială, (lui Bălcescu n.n.) în judecata stărilor sociale... o mică broșură publicată chiar anul *acesta* (sublinierea noastră) în luna februarie, de doi germani de asemenea expatriați și ei și intitulată «Manifestul Comunist», nu presupune depărtarea de momentul respectiv, ci regretul unui contemporan mai știutor.

Dar, între episoade de intensitate maximă, ca cele amintite, se întind lungi paranteze epice, în care romancierul — firește cu intenția lăudabilă de a nu omite și a nu simplifica — urmează firul întortochiat al evenimentelor, meandrele nenumărate ale desfășurării lor, operînd o selecție insuficientă în noianul de fapte, pe care documentarea i le-a pus la dispoziție. Așa se explică de ce cititorul are uneori sentimentul că înoată anevoie prin substanța deasă a romanului.

Nu revenim asupra celor spuse în cronică la primul volum despre darul lui Camil Petrescu de a evoca o atmosferă. Trăim alături de Fărșerotu viața Oborului din veacul trecut, pătrundem cu capitolul „Un loc nerușinat" în atmosfera de perdiție, intrigă, lascivitate a petrecerilor boierești.

Există însă în roman descrieri care nu numai că îngreuiază evocarea atmosferei, dar distonează în ansamblul cărții. Din această categorie ni se pare a face parte redarea minuțioasă a amănuntelor arhitectonice din fostul palat. Găsim în paginile de care vorbim — nu descrise ci transcrise — ușile, pilaștri, sobele din sala cea mare și amănunte similare în legătură cu fațada. „De cum intri în sală te izbește soba monumentală de ceramică alb-albăstrie, așezată în latura din dreapta, între uși... Pe un soclu de un lat de palmă e așezat un trunchiu dreptunghiular, împărțit în plăci pătrate, cu legătura atît de fină, că e aproape invizibilă, fiecare placă fiind la rîndul ei o mică piramidă orizontală cu baza pătrată și cu cinci-șase trepte late cît unghia pînă la vîrf. Deasupra trunchiului e așezat un paralelipiped tot alb, cu semne albăstrii, avînd baza mai mică, dar fiind mai înalt decît trunchiul. E, la rîndul său, împărțit și el de plăci pătrate care cresc fiecare într-o mică piramidă cu tăieturi orizontale, etc., etc.". Nu sînt în spiritul cărții lui Camil Petrescu inventarierile practicate de naturaliști și nici transpozițiile de artă cultivate de parnasieni.

Nu vrem să repetăm aprecierile făcute, în cronica la volumul precedent, despre limbajul personajelor din romanul „Un om între oameni" și subtilitatea cu care a știut romancierul să folosească graiul oamenilor pentru a-și tipiza eroii și a reda specificul unei epoci.

Vrem să adăugăm că interesul cu care așteaptă cititorul ultimul volum al trilogiei nu se datorește numai dorinței de a vedea rezolvată tensiunea cu care culminează volumul acesta și de a urmări, în viziunea lui Camil Petrescu, desfășurarea revoluției și sfîrșitul lui Nicolae Bălcescu, pe care le știe din Istorie, ci și nerăbdării de a cunoaște ceea ce Camil Petrescu va mai aduce nou genului, de a-și însuși elementele cu care va îmbogăți scriitorul romanul istoric, conceput în spiritul realismului socialist.

Vizitînd Expoziția de artă plastică bulgară

De multe zile sala Dalles adăpostește Expoziția de artă plastică bulgară. Zeci de vizitatori se perindă prin fața pînzelor ce înfățișează în puternice și sugestive imagini artistice viața, istoria poporului de dincolo de Dunăre, atît de asemănătoare cu viața și istoria poporului nostru.

Pictura clasică bulgară — din care expoziția numără cele mai reprezentative opere — s-a născut în frămîntata epocă a luptelor împotriva jugului otoman. Pictorii — militanți ai mișcării de eliberare — au contribuit cu operele lor la pregătirea poporului pentru victoria asupra ocupanților turci. Tablourile lui Zahari Zograf, Nicola Obrazopiset, Stanislav Dospevski, Hristo Țachev — în care se întrezărește lupta artiștilor cu vechea manieră a picturii bisericești bizantine — înfățișează oameni din popor și figuri de oameni luminați.

PANAIOT PANAIOTOV „Treieriș la G.A.C."

După 1877 — anul dobîndirii independenței naționale pentru ambele noastre popoare — arta plastică bulgară începe să se dezvolte. Artiștii plastici bulgari își continuă rolul lor de militanți pentru fericirea poporului, înfățișînd în operele lor viața grea a poporului, forța și comorile sufletești care sălășluesc în oamenii simpli.

Tabloul lui Ivan Marcvicica „In vremea turcilor" nu înfățișează numai o scenă obișnuită din vremurile întunecate ale domniei iataganelor turcești, ci dezvăluie și stările existente și după ce burghezia bulgară preluase biciul stăpînirii de la turci. Tablourile lui Anton Mitov, ale cărui personaje sînt țăranii bulgari, completează imaginea poporului harnic și sărac.

Mulți vizitatori se opresc îndelung în fața pînzei „Răcenița" de Ivan Marcvicica. Tabloul înfățișează sala unei crîșme plină de țărani. In mijloc, unul joacă. Ceea ce te oprește îndelung nu-i numai desenul plin de sensibilitate, coloritul admirabil, chipul eroilor; ci faptul că pe nici o față nu se vede vreo umbră de bucurie, de veselie. Nici chiar pe a celui ce joacă sprințarul joc popular bulgar.

Slujirea adevărului e o moștenire pe care pictorii bulgari și-au transmis-o din generație în generație, cu toate acele vremi pline de asprime.

Tablourile lui Stoian Venev — azi artist al poporului, — „La despărțire" și „Reîntoarcere", arată două scene din trecutul apropiat. Un tînăr, înarmat, își ia rămas bun de la soție și copil. Un alt tînăr se întoarce acasă de la luptă. Tabloul nu-i luminat decît de zîmbetul băiatului și al mamei. Dar știi că victoria nu-i departe.

Unul din cele mai puternice tablouri îi aparține lui Nicola Mircev: „Interogatoriul". Un ofițer fascist neamț stă pe un fotoliu. Trei călăi îl ajută să ia interogatoriul unui bărbat. Un comunist, un partizan. E o altă pagină eroică din istoria sbuciumată a poporului frate bulgar, la a cărei scriere au contribuit din plin și artiștii contemporani ai vecinilor de peste Dunăre.

9 septembrie 1944, ziua care înseamnă pentru poporul bulgar începutul unei noi vieți, a deschis și pentru artiștii plastici bulgari drumul spre o creație vastă. Credincioși tradițiilor realiste lăsate de înaintașii lor, ei au dăruit poporului muncitor opere de un înalt nivel artistic, inspirate din strădaniile pentru construirea socialismului.

„Portretul lui Vîlco Cervencov" și „Treieriș la G.A.C." de Panaiot Panaiotov, „Decorata" lui Boian Petrov, „Femeie din Dimitrovgrad" de M. Izmirliev sînt lucrări inspirate din viața nouă a Bulgariei. Două lucrări opresc îndeosebi atenția: tabloul lui Evgheni și Rada Poptoșevi „Redactorii" și grupul sculptural al artistei Neviana Costova, „Primii pași". Ele sînt închinate copiilor. Aceste două opere ale artiștilor bulgari nu înfățișează numai viața de azi a copiilor, ci și dorința poporului bulgar de a le apăra pacea și viitorul.

Bogata colecție de picturi și sculpturi, e însoțită de un însemnat număr de aquarele, desene în cretă, aquaforte, gravuri. Intreaga expoziție dovedește drumul artei plastice bulgare de la începutul veacului trecut pînă azi și talentul marilor săi artiști.

O. ILIEȘ

NOTE

Intr-o librărie

Acțiunea pe care o voi povesti mai încolo s-a întîmplat în fața unui stand cu cărți din „Librăria noastră nr..." Nu-mi aduc aminte numărul librăriei, dar acest lucru nu are nicio importanță pentru că ceea ce s-a întîmplat în această librărie putea să se întîmple în oricare alta. Doi băieți cam de vreo 17—18 ani, doi școlari în vacanță, cred, priveau standul cu noutățile abia sosite în librării. Vînzătoarea tocmai despacheta un imens teanc de volume, pe coperta cărora sta scris: Schiller: „Teatru" Am văzut cum s-a aprins cîte o luminiță în ochii celor doi băieți și cum imediat amîndoi au început să-și scotocească buzunarele. Mă uitam la ei și observam cu o ironie indulgentă mînecile cam scurte ale hainelor. Se vedea că băieții crescuseră repede și hainele în bună stare încă, le rămăseseră prea mici. In timpul acesta, ei, cu sprîncenele ușor încruntate, căutau să stabilească exact suma pe care o conțineau diversele lor buzunare mari și mici, din care la inventarierea generală întreprinsă răsăreau tot felul de obiecte care pot să amuze pe un răuvoitor, dar care sînt strict necesare unui tînăr de 17 ani: poza unei „colege" alături de „Sportul popular", de biletele de cinematograf, de mingi de ping-pong etc. I-am văzut cum au numărat cu mare atenție pînă și mărunțișul de tramvai, cum s-au socotit și s-au împrumutat între ei și cum au plecat amîndoi, fiecare cu cîte două volume sub braț: cele două volume de teatru ale lui Schiller. Nu e nimic extraordinar în această întîmplare dintr-o zi de vară ca oricare alta. Totuși privind în urma celor doi băieți care se depărtau, purtînd sub braț cele două volume de pe care abia se uscase cerneala tipografică, m-am simțit înduioșat. Opera lui Schiller, pe care o generație abia cu 10—11 ani mai în vîrstă decît acești doi tineri iubitori de literatură o cunoștea în ediții meschine și atît de rare, în traduceri deloc lăudabile se bucură în sfîrșit și în țara noastră de o grijă deosebită. Cele două volume de teatru apărute în E.S.P.L.A., precedate de un studiu semnat de Lotar Rădăceanu, sînt două volume elegante și meritorii prin traducerea literară a pieselor lui Schiller Imi aduc aminte că noi cei care am început să citim înainte cu zece-cincisprezece ani capodoperile literaturii universale n-am avut la îndemînă decît traduceri palide, în colecțiile sărăcăcioase ale unei edituri, care îți dădeau un Goethe, un Schiller, un Shakespeare atît de schimonosiți că din marea lor literatură te alegeai doar cu o poveste grotescă despre doi frați dintre care unul era conte și altul tîlhar sau despre o fantomă care apare noaptea la Elsinore. De aceea cei doi băieți care și-au jertfit banii „de buzunar", de ștrand, de cinematograf, de înghețată, banii pe care tata li-i lăsa dimineața înainte de a pleca la slujbă, m-au impresionat. Ei îl cunosc la o fragedă vîrstă pe Karl Moor cel adevărat, pe Don Carlos, pe Hamlet. Cu cîteva zile mai înainte au cumpărat, poate din aceeași librărie primul volum de „Opere" în traducere romînească a lui W. Shakespeare. Peste cîteva săptămîni îl vor cumpăra și pe-al doilea, pe care-l așteaptă să apară. Băieții aceștia care se grăbesc să cumpere o carte de îndată ce sosește ea în librării știu, se vede, că la noi clasicii literaturii universale deși apar în tiraje mari, de aproape 25 mii de exemplare ca operele lui Shakespeare, Goethe, Schiller, se epuizează repede. Romanul autobiografic „Poezie și adevăr" a lui Goethe, care a apărut relativ recent însoțit de un studiu introductiv al academicianului Tudor Vianu, căruia îi aparține și traducerea, s-a epuizat aproape. Suplimente de tiraj sînt mereu și imperativ cerute. Clasici ai literaturii maghiare și cehoslovace ca Jokay Mor („Crăișorii") și Bozena Nemcova (Bunicuța) au devenit în zilele noastre larg cunoscuți publicului romînesc, Barbusse, Dickens au devenit obișnuiții bibliotecilor personale ale iubitorilor de literatură. Comorile literaturii universale devin din ce în ce mai mult, în țara noastră, bunuri populare. Scene ca cea văzută de mine în „Librăria noastră nr. ...." le poate vedea oricine și în alte librării.

G. H.

Colecția „Luceafărul"

Editura de Stat pentru Literatură și Artă a inaugurat recent o nouă colecție, menită să pună la îndemîna publicului cititor, la prețuri populare, scurte lucrări ale prozatorilor noștri contemporani. Sperăm că noua colecție intitulată „Luceafărul" va deveni în curînd un prieten al cititorilor ca și al scriitorilor noștri, unul dintre rosturile ei fiind și acela de a stimula dezvoltarea genului scurt, de care literatura noastră nouă duce încă mare lipsă. Două volume din această colecție au și apărut. Un fruntaș al prozei noastre, Petru Dumitriu, și un tînăr talentat, Francisc Munteanu, și-au dat prima contribuție „Luceafărului": „Focul nestins" și „Scrisoare". Așteptăm pe curînd un volum de povestiri intitulat „Ură personală", semnat de un prozator de dată foarte recentă: poetul Mihai Beniuc.

In speranța că și alți prozatori (și poate poeți) vor sprijini această meritorie inițiativă a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă, urăm colecției viață lungă și prieteni cît mai mulți.

IN CINSTEA FESTIVALULUI

Pregătirea participării tineretului din R.P.R. la Festivalul de la Varşovia

Vineri a avut loc la Casa Ziariştilor o conferinţă de presă organizată de Comitetul naţional de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la Festivalul de la Varşovia.

Au participat membri ai Comitetului naţional de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la Festivalul de la Varşovia, reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., membru al Comitetului naţional de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la Festivalul de la Varşovia, a arătat că tineretul din ţara noastră a primit cu entuziasm vestea organizării celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia, deoarece este puternic însufleţit de dragostea şi solidaritatea faţă de tineretul întregii lumi, profund ataşat cauzei păcii şi prieteniei între popoare. Subliniind succesele obţinute în producţie de brigăzile de tineret în cinstea Festivalului, vorbitorul a arătat între altele că tineretul din ţara noastră a preluat munca în şantierele Cerna-Jiu şi Ozana-Cracău, precum şi o serie de şantiere locale.

In întîmpinarea Festivalului, Uniunea Tineretului Muncitor a mobilizat tineretul de la sate pentru îndeplinirea la timp şi în bune condiţii a campaniei agricole de primăvară şi vară.

Numeroase acţiuni au fost întreprinse pentru înfrumuseţarea oraşelor şi satelor patriei noastre. Au fost amenajate parcuri, terenuri sportive, au fost reparate şcoli, cămine culturale, drumuri etc.

Pînă la Festival şi în zilele Festivalului de la Varşovia tineretul va fi antrenat şi mai mult în întrecerea socialistă, în crearea de noi brigăzi de tineret şi în mod deosebit brigăzi complexe de economii, în înfiinţarea de noi posturi utemiste de control. Tineretul din industrie va lupta cu avînt mereu sporit pentru creşterea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost, însuşirea tehnicii noi pentru realizarea de acumulări socialiste peste plan.

Pregătirile tineretului nostru nu se termină odată cu deschiderea Festivalului. In timpul Festivalului în oraşe, întreprinderi, în sate, în pieţe, parcuri, grădini publice, vor avea loc numeroase manifestări de masă ale tineretului. Se vor organiza manifestări culturale şi sportive, excursii de masă, serbări cîmpeneşti, reuniuni tovărăşeşti, hore, întîlniri între tineri, carnavaluri etc.

Delegaţia tineretului din ţara noastră la Festivalul de la Varşovia va fi formată din 800 de tineri şi tinere. Alături de delegaţi, aleşi din rîndurile tinerilor muncitori, ţărani muncitori, studenţi şi elevi fruntaşi în muncă şi învăţătură, ea va cuprinde un lot de 325 artişti, precum şi 335 sportivi.

Delegaţia tineretului din R.P.R., care va participa la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia, va duce acestei sărbători tradiţionale a păcii şi prieteniei mesajul de dragoste al tineretului din ţara noastră, hotărîrea sa fermă de a contribui cu toate forţele la înflorirea patriei noastre, la apărarea păcii în lumea întreagă.

(Agerpres).

O delegaţie a Bisericii ortodoxe romîne a plecat la Moscova

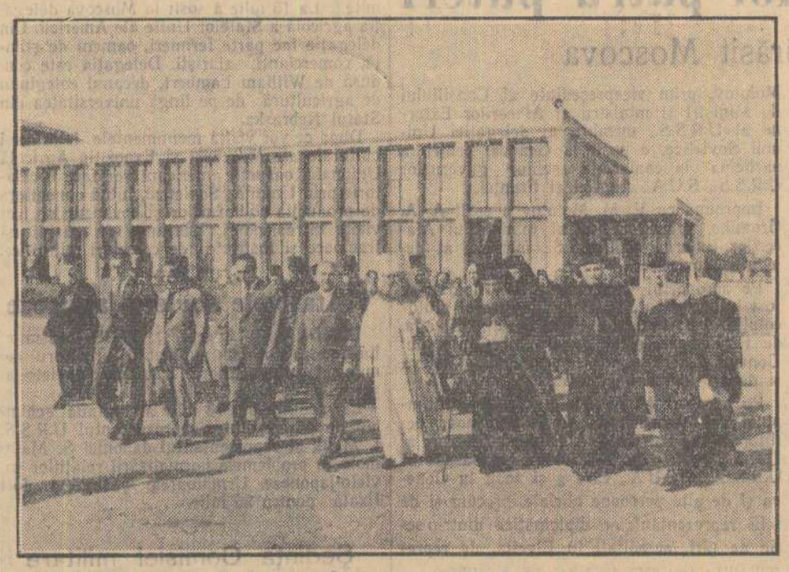

Pe aeroport, înainte de plecare

Răspunzînd invitaţiei I.P.S. Alexei, Patriarhul Moscovei şi a toată Rusia, sîmbătă dimineaţa a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova, o delegaţie a Bisericii ortodoxe romîne, în frunte cu I.P.S. Justinian, Patriarhul Romîniei.

Din delegaţie mai fac parte: P. S. Valerian, episcopul Oradiei, preot Ioan Coman, rectorul Institutului teologic din Bucureşti.

Pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de acad. P. Constantinescu-Iaşi, ministrul Cultelor, I.P.S. Sebastian, mitropolitul Moldovei şi Sucevei, I. P. S. Firmilian, mitropolitul Olteniei, P. S. episcopi Teoctist Botoşăneanul şi Antim Tîrgovişteanul, vicari patriarhali, preot Alexandru Ionescu, vicar al Arhiepiscopiei Bucureştiului, I. Bărbulescu, director general în Ministerul Cultelor, Dionisie Ionescu, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, consilieri ai Patriarhiei, preoţi din Capitală.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S.

(Agerpres)

Savanţii sovietici activează pentru introducerea în viaţă a cuceririlor nucleare

Declaraţia acad. Horia Hulubei

Reîntors în Capitală după vizita făcută în Uniunea Sovietică, unde a participat la recenta sesiune a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. consacrată problemelor folosirii paşnice a energiei atomice, acad. Horia Hulubei a făcut unui corespondent al Agenţiei Romîne de Presă următoarea declaraţie:

Fabricarea armelor nucleare, cu o putere de distrugere mult mai mare ca a celor clasice şi cu efecte pe care încă nu le putem complet prevedea, a pus civilizaţia în faţa unei situaţii din cele mai grele din istoria ei. Omenirea trebuie să lupte efectiv pentru ca posibilităţile excepţionale ale energiei nucleare să fie utilizate pentru fericirea ei, iar nu pentru a o angaja într-un război.

In Uniunea Sovietică, unde ştiinţa este pusă în slujba omului şi ajutată în consecinţă, s-a făcut un efort imens pentru a stăpîni acest nou izvor de energie — atît pentru a crea mijloacele de apărare şi de împiedicare a unui război atomic, cît mai ales pentru a introduce în viaţă metodele noi de lucru oferite de nucleele atomice.

De aceea, sesiunea din iulie a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., consacrată problemelor utilizării energiei atomice în scopuri paşnice, prezintă o importanţă excepţională.

Savanţii sovietici au arătat pe larg, cu toate amănuntele, rezultate obţinute atît în problema producerii de energie nucleară, cît şi în mult variatele aplicaţiuni ale acestei energii ca atare, sau a izotopilor radioactivi produşi prin mijloacele oferite de energia nucleară.

In nenumărate şi variate comunicări din domeniul fizicei, al chimiei, al biologiei şi al tehnicii, cercetătorii Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. au dovedit în faţa lumii întregi că se găsesc pe planul cel mai înalt de activitate din acest domeniu, avînd ca prim ţel introducerea în viaţă, spre binele oamenilor, a cunoştinţelor din domeniul nuclear.

Savanţii străini, care au asistat în număr mare la aceste lucrări, au putut vizita şi examina îndeaproape rezultatele amintite. Ei au vizitat centrala electrică pusă în mişcare cu o pilă cu uraniu răcită cu apă sub presiune; un reactor experimental avînd apa grea ca moderator şi care funcţionează încă din 1949; diferitele acceleratoare din Moscova şi Leningrad ca: ciclotroane, sincrotroane, sincrociclotroane care funcţionează pe lîngă diferitele centre de cercetare ale Academiei şi ale universităţilor.

Între altele, marele sincrociclotron a umplut de admiraţie pe toţi cercetătorii din toate părţile, atît pentru eleganţa cu care s-a ajuns la cel mai puternic accelerator din lume de acest tip, cît şi pentru rezultatele obţinute.

Participanţii la sesiune au vizitat nenumărate laboratoare unde studiile nucleare s-au dezvoltat sub multiple aspecte. O expoziţie de aparatură de specialitate şi a diferitelor instalaţii de aplicaţii, acum construite la scară industrială, a arătat tuturor cît de departe au ajuns cercetările din Uniunea Sovietică în acest domeniu.

In definitiv, este o activitate imensă, cu un belşug impresionant de materiale şi aparate de fizică nucleară şi mai ales cu o bogăţie de neînrecut în cadre formate în acest domeniu.

Hotărîrea pe care a luat-o Uniunea Sovietică de a ajuta studii de acest fel în alte ţări — a spus în continuare acad. H. Hulubei — va avea un rol de mare importanţă pentru dezvoltarea cercetărilor nucleare în lume. Sute de milioane de oameni vor fi acum interesaţi în astfel de activitate, profitînd de experienţa savanţilor sovietici şi de materialele de specialitate produse actualmente la scară industrială în Uniunea Sovietică. Acest fapt va avea, cu siguranţă, consecinţe de o importanţă excepţională pentru ştiinţa omenirii pe de o parte, pentru apărarea păcii pe de altă parte.

Ţara noastră va trage beneficii de toată importanţa nu numai pentru introducerea, cu un moment mai degrabă, în viaţa de toate zilele a metodelor nucleare, dar şi pentru asigurarea energiei de care va avea ea nevoie mai tîrziu în mersul ei înainte.

La această sesiune toţi oamenii Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. precum şi acei veniţi din toate colţurile lumii şi-au exprimat în mod unanim dorinţa ca savanţii de pretutindeni să ajungă la o colaborare intensă în lupta pentru dezvoltarea şi utilizarea ştiinţei în serviciul binelui.

Înţelegerea între savanţii de pretutindeni va ajuta efectiv la apărarea păcii, ei fiind o forţă de neînvins dacă sînt animaţi de aceeaşi dorinţă; această înţelegere constituie un preludiu la orice alte înţelegeri pe celelalte planuri ale vieţii.

Trăim momente înălţătoare şi pline de speranţe pentru viitor, a încheiat acad. H. Hulubei.

SPORT

Ziua unională a sportului

La 17 iulie, în marea Uniune Sovietică se sărbătoreşte Ziua unională a sportivului. In această zi, în oraşe şi sate, pe stadioane şi terenuri sportive, se întrec milioane de tineri şi tinere, pentru ca în competiţii de masă să demonstreze măiestria lor sportivă, îndemînarea şi forţa lor. Ziua unională a sportivului se desfăşoară sub semnul unei pregătiri active în vederea Spartakiadei popoarelor Uniunii Sovietice, care va avea loc la Moscova în iulie-august 1956.

Din an în an sportivii sovietici lărgesc legăturile lor internaţionale, demonstrînd dorinţa oamenilor sovietici de a întări prietenia cu celelalte popoare, de a consolida pacea în lumea întreagă. In ultimul timp sportivii sovietici au vizitat aproape toate ţările Europei, au evoluat în oraşe din Asia, America, Africa. Anul acesta, în U.R.S.S. au venit pentru prima oară fotbaliştii din Italia, halterofili din S.U.A., baschetbaliştii din Argentina.

Sportivii sovietici dispun de mari posibilităţi pentru a face să crească succesele lor. Cu practicarea culturii fizice şi sportului se ocupă milioane de tineri şi tinere. Mişcarea sovietică de cultură fizică şi sport devine un mijloc tot mai activ de întărire a sănătăţii oamenilor sovietici.

Selecţionata divizionară A — „First Vienna" la fotbal

Astăzi după amiază, cu începere de la ora 17,45, pe stadionul Republicii se dispută întîlnirea internaţională de fotbal dintre selecţionata divizionară A şi cunoscuta echipă „First Vienna", recenta cîştigătoare a campionatului Austriei.

Cele două echipe vor alinia următoarele formaţii probabile:

„First Vienna": Schmiedt — Umgeher, Röckl, Mickerl — Koller, Schweiger — Krohs, Menasse, Buzek, Jericha, Pichler.

Selecţionata categoriei A: Voinescu — Băcuţ I, Androvici, Szökö—Călinoiu, Peteţ — Copil III, Petschowski, Ozon, Georgescu, Mihai.

In deschidere, la ora 16,30, va avea loc întîlnirea internaţională de handbal dintre echipele feminine „Admira" Viena şi selecţionata asociaţiei Progresul.

Cea de a doua repriză a meciului de fotbal dintre echipele „First Vienna" şi selecţionata categoriei A va fi transmisă de staţiile noastre de radio cu începere din jurul orei 18,40. Transmisia se va face pe programul II.

Campionatele internaţionale de atletism au luat sfîrşit

LONDRA. — Sîmbătă au luat sfîrşit pe stadionul White City din Londra campionatele internaţionale de atletism la care au participat alături de atleţi de valoare din Belgia, Norvegia, Anglia, Nigeria şi 6 atleţi romîni. Sportivii noştri au concurat numai la cîteva probe realizînd o victorie şi 4 locuri doi. Campionul ţării noastre la aruncarea suliţei, Dumitru Zamfir, a cîştigat această probă cu performanţa de 67,93 de metri, învingîndu-l pe campionul englez Donald Tuckere care a realizat 64,22 m.

R. P. R. — R. Cehoslovacă la pentatlon modern

Intre 20 şi 24 iulie se va desfăşura la Sibiu întîlnirea internaţională prietenească de pentatlon modern dintre echipele selecţionate ale R.P. Romîne şi R. Cehoslovace. Această întîlnire este prima competiţie internaţională pe care o susţin în acest an pentatloniştii romîni. Conform regulamentului, fiecare ţară va fi reprezentată la acest concurs de cîte trei concurenţi.

După cum se ştie, pentatlonul modern, sport recent introdus în ţara noastră, cuprinde cinci discipline sportive: călărie, scrimă, înot, tir şi atletism (cros). Deşi au avut pînă acum o practică redusă, pentatloniştii romîni au obţinut rezultate frumoase cu prilejul campionatelor mondiale desfăşurate anul trecut la Budapesta, echipa R.P.R. ocupînd locul 8 înaintea reprezentativei R. Cehoslovace.

TELEGRAMĂ

Domnului GH. GHEORGHIU-DEJ,
preşedintele Consiliului de Miniştri

BUCUREŞTI

Reprezentanţii tuturor cultelor din raionul Istria-Babadag, regiunea Constanţa, întruniţi în conferinţa interconfesională azi 14 iulie 1955 şi luînd în discuţie apelul de la Helsinki, vă asigurăm cu devotat angajament că vom continua lupta pentru pace, popularizînd apelul în rîndurile credincioşilor şi îl vom traduce în fapte grăitoare, fiind în fruntea muncii de îndrumare a credincioşilor noştri de a urgenta în bune condiţiuni campania de seceriş, recoltare, predarea cotelor şi dezmiriştit, contribuind prin aceasta la întărirea păcii şi înflorirea scumpei noastre patrii.

Reprezentantul cultului ortodox Protoereu HORATZIU IONESCU; reprezentant al cultului lipovenesc preot FILIP BICIOK; preot EPIFONIE ALEX.; preot EXTIMIE; reprezentant al cultului baptist ZAHARIA PALUN PAULESCU; reprezentant al cultului musulman TZFIC OBLES.

Concertul de la Ateneu dat de orchestra de muzică populară a oraşului Budapesta

Orchestra de muzică populară a oraşului Budapesta a dat simbătă seara în sala Ateneului R.P.R., cel de al doilea concert în Capitală.

S-au executat lucrări de compozitori maghiari, cîntece populare maghiare, secuieşti şi ţigăneşti, precum şi cîntece populare romîneşti.

Concertul s-a bucurat de o caldă primire din partea publicului. (Agerpres)

Informaţii

La Asociaţia Corespondenţilor Presei Străine, a avut loc vineri seara o reuniune consacrată aniversării eliberării Poloniei, care se sărbătoreşte la 22 iulie.

Despre progresele Poloniei Populare, a vorbit cu această ocazie L. Modrzejewski, ataşat de presă al Ambasadei R.P. Polone. A fost prezentat apoi filmul polonez „Sub steaua frigiană". Reuniunea a decurs într-o atmosferă prietenească.

★

In ziua de 13 iulie, Gh. Stoica ambasadorul R.P.R. la Berlin, a dat o recepţie în cinstea oamenilor de ştiinţă romîni în frunte cu acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., care au participat la lucrările Congresului pentru protecţia plantelor, organizat de Academia germană de ştiinţe agricole.

La recepţie au fost prezenţi Erich Mückenberger, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G., Hans Reichelt, ministrul Agriculturii, Ernst Goldenbaum, preşedintele Partidului ţăranilor şi vicepreşedinte al Camerei Populare, Werner Eggerath, ambasador al R.D.G. la Bucureşti, funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe şi ai Societăţii de relaţii culturale cu străinătatea, oameni de ştiinţă, profesori, ziarişti.

In cadrul reuniunii a fost prezentat filmul „R.P.R.", care a fost urmărit cu mult interes de cei prezenţi.

Reuniunea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

★ ★ ★

Pentru dezvoltarea unor relaţii prieteneşti între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia

Articol de fond apărut în ziarul „Pravda" din 16 iulie a.c.

Plenara C.C. al P.C.U.S. care s-a terminat acum cîteva zile a ascultat şi discutat raportul tov. N. S. Hruşciov cu privire la rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave care au avut loc la sfîrşitul lunii mai şi începutul lunii iunie a.c. Comitetul Central al P.C.U.S., care întruchipează înţelepciunea colectivă a partidului nostru, a hotărît: „Să aprobe rezultatele tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Populare Federative Iugoslavia".

Ca urmare a tratativelor sovieto-iugoslave s-a înfăptuit o cotitură radicală în relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Federativă Iugoslavia. Atît pentru Iugoslavia, cît şi pentru Uniunea Sovietică este absolut evident că vrajba şi îndepărtarea dintre cele două ţări convin numai înamicilor popoarelor noastre, convin numai duşmanilor păcii. Este îndeobşte cunoscut că cercurile agresive internaţionale ar vrea ca Balcanii să devină din nou „butoiul de pulbere" al Europei, în relaţiile dintre popoarele de pe continentul european să domnească o vrajbă făţişă sau ascunsă. Unii imperialişti ar vrea să transforme o serie de ţări din Europa într-un lagăr înarmat, împărţit în „redute", „fronturi" şi „flancuri" sub comanda blocului agresiv al Atlanticului.

Îmbunătăţirea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia spunea tov. N. S. Hruşciov la mitingul din 3 iunie de la Sofia va constitui o nouă contribuţie la opera de atenuare a încordării internaţionale şi de întărire a cauzei păcii. Este neîndoelnic că tratativele sovieto-iugoslave vor servi interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace, interesele oamenilor muncii din toate ţările, care au primit cu un sentiment de aprobare comunicatul cu privire la rezultatele pozitive ale tratativelor sovieto-iugoslave.

Cu o deosebită satisfacţie au fost primite rezultatele acestor tratative de către popoarele Uniunii Sovietice şi ale ţărilor de democraţie populară, deoarece popoarele acestor ţări au fost timp de mulţi ani legate de popoarele Iugoslaviei prin lupta comună pentru aceeaşi cauză.

Relaţiile anormale, nesănătoase, create după anul 1948 şi legate de rolul provocator al lui Beria şi Abakumov, au fost lichidate. Au fost puse baze trainice pentru dezvoltarea unor relaţii prieteneşti şi a unei colaborări multilaterale între U.R.S.S. şi R.P.F.I. Acest lucru corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor celor două state şi corespunde totodată întrutotul sarcinilor întăririi păcii generale şi securităţii popoarelor Europei.

Declaraţia adoptată în urma tratativelor sovieto-iugoslave are o mare importanţă internaţională. S-a realizat un acord în mai multe probleme internaţionale importante.

Desfăşurarea şi rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave exprimă în mod grăitor orientarea politicii externe elaborată de partidul nostru şi bazată pe principiile imuabile ale leninismului, pe respectarea suveranităţii şi egalităţii în drepturi a tuturor ţărilor mari şi mici.

„Experienţa noastră, ne învăţa V. I. Lenin, a creat în noi convingerea de nestrămutat că numai o uriaşă atenţie faţă de interesele diferitelor naţiuni înlătură terenul pentru conflicte, înlătură neîncrederea reciprocă, înlătură teama de anumite intrigi, creează acea încredere, în special a muncitorilor şi ţăranilor care vorbesc limbi diferite, fără de care nici relaţiile paşnice între popoare, nici dezvoltarea cît de cît cu succes a tot ceea ce este preţios în civilizaţia contemporană, nu sînt cu putinţă".

Tocmai uriaşa atenţie faţă de interesele diferitelor naţiuni este una dintre cele mai importante trăsături ale internaţionalismului socialist care este profund ostil oricăror manifestări ale ideologiei burgheze, inclusiv naţionalismul.

Comuniştii sovietici consideră drept o datorie sfîntă a lor de a servi ca exemplu în aplicarea principiilor internaţionalismului socialist, aşa cum se cuvine unor reprezentanţi ai ţării socialiste multinaţionale unde, pe baza teoriei marxist-leniniste, a fost rezolvată cu consecvenţă problema naţională.

Pe temelia de granit a internaţionalismului socialist se întemeiază relaţiile Uniunii Sovietice cu ţările de democraţie populară. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi-a împărtăşit şi îşi împărtăşeşte cu dragă inimă bogata sa experienţă tuturor partidele fraţeşti. Comuniştii sovietici sînt chemaţi totodată să studieze cu atenţie şi să preia tot ce este înaintat în ţările de democraţie populară în domeniul conducerii economiei naţionale, al realizărilor ştiinţei, tehnicii etc.

Toate naţiunile vor ajunge la socialism, arăta Lenin, aceasta este inevitabil, dar toate vor ajunge nu chiar în acelaşi fel. Fiecare va aduce un specific într-o formă sau alta a democraţiei, într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieţii sociale.

Experienţa istorică a Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară arată că existînd unitate în cauza fundamentală şi principală a asigurării victoriei socialismului, în diferite ţări pot fi aplicate diferite forme şi metode de rezolvare a problemelor concrete ale construcţiei socialiste, în funcţie de particularităţile istorice şi naţionale.

Pentru dezvoltarea şi întărirea unor relaţii sincere, prieteneşti între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Federativă Iugoslavia o mare importanţă are faptul că în Iugoslavia domneşte proprietatea obştească asupra principalelor mijloace de producţie: în domeniul industriei mari şi mijlocii, transporturilor, sistemului bancar, comerţului de gros şi a părţii covîrşitoare a comerţului cu amănuntul. Principalele clase în Iugoslavia sînt clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Orînduirea de stat a Republicii Populare Federative Iugoslavia este caracterizată prin faptul că la putere se află clasa muncitoare şi ţărănimea. Iugoslavia şi-a păstrat independenţa naţională şi a rezistat la încercările capitalului străin de a pătrunde în economia ei. Ducerea unei politici externe şi interne socialiste corespunzătoare, lărgirea şi întărirea legăturilor politice şi economice şi a colaborării Iugoslaviei cu Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară au o mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a Iugoslaviei pe calea construcţiei socialiste.

Cercurile reacţionare imperialiste spumegă astăzi de furie în legătură cu întărirea relaţiilor sovieto-iugoslave pentrucă aceste cercuri sînt împotriva dezvoltării pe calea socialistă a oricărei ţări, inclusiv a Iugoslaviei, pentrucă şi-au făcut un stindard din restaurarea capitalismului în ţările unde oamenii muncii, urmînd exemplul Uniunii Sovietice, au aruncat de pe umerii lor jugul robiei salariate.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice consideră de dorit stabilirea, pe baza principiilor marxism-leninismului, a unui contact şi a unei apropieri între P.C.U.S. şi Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia. Acum au fost obţinute primele rezultate şi create premizele pentru stabilirea unui asemenea contact şi a unei asemenea apropieri. Este de sperat că apropierea de Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia va continua şi se va dezvolta pe baza principiilor marxism-leninismului. Aceasta corespunde intereselor popoarelor Uniunii Sovietice şi Iugoslaviei.

Oamenii muncii din Iugoslavia înţeleg că din partea Uniunii Sovietice nu există şi nu poate exista o ameninţare pentru poporul iugoslav şi independenţa naţională a Iugoslaviei. Mai mult decît atît, ei înţeleg, iar în viitor ca urmare a lărgirii legăturilor noastre ei îşi vor da seama şi mai mult, că Uniunea Sovietică ca stat socialist, este interesată ca în Iugoslavia să se întărească noua orînduire socială, să se întărească puterea oamenilor muncii.

Pe de altă parte, masele largi ale oamenilor muncii din Iugoslavia înţeleg că imperialiştii urmăresc să obţină restaurarea capitalismului în Iugoslavia şi să lipsească această ţară de independenţa ei naţională. Înfăptuirii acestor planuri ale imperialiştilor i se opun oamenii muncii din Iugoslavia care n-au luat puterea în mîinile lor pentru a da din nou toate bogăţiile poporului asupritorilor dinăuntru şi dinafară.

Oamenii sovietici împărtăşesc întrutotul şi sprijină cu căldură politica externă de pace a partidului comunist şi guvernului sovietic, aprobă rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave. Oamenii muncii din U.R.S.S. ţin bine minte relaţiile prieteneşti care s-au creat şi s-au întărit tot mai mult de-a lungul istoriei pînă în anul 1948 între popoarele sovietic şi iugoslav, precum şi între partidele comuniste ale ţărilor noastre.

Poporul sovietic este unanim în năzuinţa sa de a dezvolta şi întări relaţiile prieteneşti dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia spre binele celor două ţări, în interesele păcii în lumea întreagă, în interesele mişcării muncitoreşti şi comuniste internaţionale şi ale realizării ţelului ei final.

Laureaţii premiilor Nobel cheamă la interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Laureaţii premiilor Nobel întruniţi pe insula Manau (Bodensee, Germania occidentală) în cea de a cincea şedinţă anuală au adresat tuturor ţărilor un apel în vederea asigurării păcii. In acest scop ei cheamă guvernele să renunţe la folosirea armelor de exterminare în masă.

Acest apel a fost semnat de laureaţii premiilor Nobel, Kurt Adler, (Koeln — Germania occidentală), Max Born (Bad Pirmont — Germania occidentală), Adolf Butenandt (Tübingen — Germania occidentală), Arthur Compton (Saint-Louis — S.U.A.), Gerhard Domagk (Wuppertal — Germania occidentală), Hans von Euler-Chelpin (Stockholm — Suedia), Otto Hahn (Göttingen — Germania occidentală), Werner Heisenberg (Göttingen — Germania occidentală), Georg von Hevesy (Stockholm — Suedia), Richard Kuhn (Heidelberg — Germania occidentală), Fritz Lipmann (Boston — S.U.A.), G. Meller (Blumington — S.U.A.), P. Müller (Basel — Elveţia), L. Ruzicka (Zürich — Elveţia), Friedrich Seddy (Brighton — Anglia), W. M. Stanley (Barklay — S.U.A.), Hermann Standing (Freiburg — Germania occidentală), Hideki Yukawa (Kioto — Japonia).

Inscenarea judiciară împotriva Partidului Comunist din Germania

BERLIN 16 (Agerpres). După cum transmite A.D.N. la 14 iulie Tribunalul federal constituţional de la Karlsruhe a terminat aşa-zisele „dezbateri" în procesul intentat de guvernul federal pentru a obţine interzicerea Partidului Comunist din Germania.

In şedinţa din 14 iulie Fritz Rische, reprezentantul Partidului Comunist din Germania a dat citire unei declaraţii a conducerii Partidului Comunist din Germania în legătură cu cererea guvernului federal cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Germania. In declaraţia intitulată: „Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!" se spune printre altele:

Se intenţionează să se interzică Partidul Comunist din Germania pentru că luptă în modul cel mai hotărît pentru încetarea războiului rece între germani, împotriva remilitarizării, pentru înţelegere reciprocă şi unitate. Procesul Partidului Comunist din Germania inscenat de guvernul Adenauer loveşte în cauza unităţii Germaniei, este în contradicţie cu interesele poporului nostru şi constituie un atac împotriva mişcării muncitoreşti.

Ultimele şedinţe ale procesului s-au desfăşurat sub o pază poliţienească întărită la intrarea în clădirea tribunalului şi pe străzile din vecinătatea clădirii. Dar nici un fel de măsuri poliţieneşti nu au fost în stare să bareze calea curajoşilor patrioţi germani care au venit în fiecare zi la Karlsruhe din diferite regiuni ale ambelor părţi ale Germaniei aducînd cu ei rezoluţii de protest împotriva procesului ilegal.

După cum reiese din relatările presei, în aceste zile în diferite oraşe ale Germaniei occidentale se desfăşoară mari adunări, mitinguri şi demonstraţii de protest împotriva acestui proces şi a intenţiei de a interzice P.C.G.

Dezbateri în camera deputaţilor din Italia pe marginea declaraţiei-program a noului guvern

ROMA 16 (Agerpres). — TASS transmite: In Camera deputaţilor continuă dezbaterile pe marginea declaraţiei-program a noului guvern italian. Deputatul socialist Francesco de Martino care a luat cuvîntul la 14 iulie a declarat că partidul socialist nu poate să sprijine noul guvern. Totuşi, în unele probleme concrete, partidul este gata ca în anumite cazuri să sprijine guvernul Segni atunci cînd condiţiile o vor cere şi cînd aceasta ar fi spre binele ţării şi al celor mulţi din Italia.

La dezbateri au luat de asemenea cuvîntul deputaţi ai partidului naţional-monarhist. Dintre aceştia Massino del Fante a declarat că se pronunţă împotriva componenţei şi programului guvernului care nu este decît o reeditare a guvernului anterior.

In numele grupului parlamentar al comuniştilor a luat cuvîntul Gian Carlo Pajetta. El a explicat cauzele opoziţiei comuniştilor faţă de noul guvern. Acest guvern — a declarat Pajetta — „care şi-a dat seama de gravitatea problemelor ce-i stau în faţă şi de imposibilitatea continuării unei politici condamnată de ţară, nu este capabil să ducă o nouă politică. El este rezultatul unui compromis nereuşit. Noi respingem formula acestui guvern şi nu putem adopta programul lui".

La dezbateri au luat de asemenea cuvîntul deputaţii democrat creştini Bettiell şi Zaccagnini care au sprijinit programul şi componenţa guvernului.

Deputaţii partidelor majorităţii guvernamentale au prezentat o rezoluţie de încredere în noul guvern.

★

ROMA 16 (Agerpres). — Agenţia ANSA anunţă că Franco Restivo (democrat-creştin) a fost însărcinat să formeze noul guvern regional al Siciliei. Restivo, care a fost preşedinte al guvernului regional al Siciliei înainte de alegerile pentru adunarea regională care s-au desfăşurat la 5 iunie, a primit însărcinarea din partea grupului parlamentar al partidului său să formeze un guvern constituit numai din democraţi-creştini, fără participarea celorlalte partide politice reprezentate în guvernul central al Italiei.

SPECTACOLE

TEATRE: *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (Calea Victoriei nr. 174): 20,00; Cer cuvîntul; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (grădina Boema — str. C. A. Rosetti nr. 6) 20,00: Visele se împlinesc; *Teatrul Evreesc de Stat* (grădina de vară — str. Mircea Vodă nr. 5): 20,00: Bolnavul închipuit; *Echipa artistică a C.C.A.* (grădina Victoria — Calea Victoriei nr. 117-119): 20,00: Din toată inima; *Tăndărică* (grădina de vară — str. Doamnei nr. 27): 20,30: Umor pe sfori; *Circul de stat*: 16,00 şi 20,00: Primăvara la circ; *Teatrul de vară din parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin"*: 20,00: Ansamblul de cîntece şi dansuri al sfatului popular al Capitalei.

CINEMATOGRAFE: *Patria, Bucureşti, Grădina Progres, Înfrăţirea între popoare, T. Vladimirescu, Gh. Doja, Tineretului*: Inamicul public nr. 1; *Magheru*: Prietenul meu Fabian; *Filimon Sîrbu, Elena Pavel, 23 August*: Dubla Lotte; *Maxim Gorki*: ...Şi Ilie face sport; Aquariu: Bun venit; Eliza: Mică reprezentaţie; *Timpuri Noi*: Sărbătorirea zilei de 1 Mai 1955 la Moscova; Pionieria nr. 4/1955, Ştiinţă şi tehnică nr. 58/1955, Muzicanţii din Brema; *Lumina, Rahova*: Boul din Kulm; *Republica, I. C. Frimu, Al Popov, Donca Simo*: Aventurile domnului Pickwick; *8 Martie*: Capete de cîini; *Vasile Roaită*: Imblînzitoarea de tigri; *Cultural*: Chemarea destinului; *N. Bălcescu, Unirea*: Umberto D.; *Flacăra*: 2x2 = cîteodată 5; *Aria, Munca*: Mînăstirea din Parma; *Miorița*: Agentul nr. 13; *Moşilor*: Neamul Jurbinilor; *Ilie Pintilie*: Insula misterelor; *Popular*: Campionul lumii; (matineu Cei 13); *M. Eminescu*: Moştenire însingerată; *1 Mai*: Cei 3 muşchetari; *Volga*: Conştiinţa; *8 Mai*: Dama cu camelii; *Libertăţii*: Fridolin; *Gh. Coşbuc*: Mandy; *Aurel Vlaicu*: Fiul pădurarului.

Mîine se deschide la Geneva Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri

Delegația guvernamentală sovietică a părăsit Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie au părăsit Moscova plecînd la Geneva pentru a lua parte la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, conducătorul delegației guvernamentale sovietice la această conferință, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S. — membri ai delegației.

La aeroport delegația guvernamentală sovietică a fost condusă de K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, D. T. Șepilov; V. A. Kucerenko, P. P. Lobanov, M. V. Hrunicev, V. A. Malișev, I. F. Tevosian, vice-președinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; S. M. Budionnii, A. M. Vasilevski, I. S. Konev, K. S. Moskalenko, V. D. Sokolovski, mareșali ai Uniunii Sovietice; miniștri ai U.R.S.S., conducători ai instituțiilor și departamentelor centrale, reprezentanți ai presei sovietice și străine, funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Ministerului Apărării al U.R.S.S.

Printre cei care au condus delegația la aeroport se afla și Ho Și Min, președintele și primul ministru al Republicii Democrate Vietnam.

La aerodrom delegația guvernamentală sovietică a fost însoțită de asemenea de reprezentanții misiunilor diplomatice acreditate la Moscova.

★

V. M. Molotov prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., și A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. — membri ai delegației guvernamentale sovietice la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, au plecat la Geneva cu cîteva ore înainte.

★

GENEVA 16 (Agerpres). — De la corespondentul special TASS: La 16 iulie, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., membru al delegației Uniunii Sovietice, a sosit la Geneva, pentru a participa la conferința șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

Impreună cu V. M. Molotov a sosit A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., membru al delegației sovietice.

Pe aeroportul Cointrin, V. M. Molotov a fost întîmpinat de A. Dominicce, șeful protocolului departamentului politic din Elveția, de F. Perrear, șeful guvernului Cantonului Geneva, L. Billy, primarul orașului Geneva și de alte persoane oficiale.

Pe aeroport V. M. Molotov a fost întîmpinat de asemenea de V. S. Semenov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., care a și sosit la Geneva și de alte persoane oficiale, precum și de șefii reprezentanțelor diplomatice dintr-o serie de țări, acreditați în Elveția, de reprezentanți ai presei elvețiene și străine.

Președintele Eisenhower a plecat spre Geneva

WASHINGTON 16 (Agerpres). Agenția France Presse anunță că președintele S.U.A., Dwight Eisenhower, a părăsit în seara zilei de 15 iulie Washingtonul, plecînd cu avionul spre Geneva.

★

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță postul de radio Londra, înaintea plecării președintele Eisenhower a făcut o declarație retransmisă de posturile de radio și televiziune. Președintele a declarat că atît el cît și secretarul de stat Dulles vor adopta la Geneva o atitudine de conciliere și toleranță, deoarece S.U.A., nu vor să impună altora modul lor de viață. Vom întinde o mînă prietenească, a declarat președintele și vom depune toate eforturile pentru a îndrepta întreaga lume pe o cale nouă. S-ar putea ca această cale să fie lungă, dar dacă o vom urma neabătut, ea ne va duce la o viață mai bună, mai completă.

Președintele a spus că actuala sa misiune este fără precedent. Pentru prima dată un președinte al S.U.A. pleacă în străinătate la o asemenea conferință. Președintele a promis membrilor congresului că se va reîntoarce în S.U.A. pînă la 24 iulie.

Țelul meu, a spus în continuare președintele Eisenhower, este de a schimba spiritul care a caracterizat relațiile internaționale în ultimii zece ani. La conferințele precedente s-a acordat mai multă atenție discutării detaliilor, decît încercărilor de a crea o atmosferă care să ducă la o înțelegere. Este necesar să fie cunoscut și punctul de vedere al celeilalte părți. Dacă ultima declarație făcută de Bulganin oglindește în mod sincer gîndurile oamenilor politici de la Kremlin atunci, la conferința de la Geneva între S.U.A. și Rusia nu se vor ivi nici un fel de dificultăți.

★

GENEVA 16 (Agerpres). — În seara zilei de 16 iulie a sosit pe aerodromul Cointrin, Dwight D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii, conducătorul delegației americane la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

Tot în cursul aceleiași zile, a sosit la Geneva, J.F. Dulles, secretarul departamentului de stat, membru al delegației S.U.A. la conferință.

A. Eden și E. Faure au sosit la Geneva

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 16 iulie, primul ministru al Angliei A. Eden, a sosit la Geneva, pe bordul unui avion, venind din Londra.

Ceva mai tîrziu a sosit din Paris Mac Millan, ministru al Afacerilor Externe al Angliei, membru al delegației engleze la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

★

LONDRA 16 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, înainte de plecare A. Eden a făcut o declarație. El a spus că „unele influențe" asupra tratativelor de la Geneva „trebuie să ne ajute să luăm de astă dată hotărîri bune și să obținem un progres anumit". „Aceasta este prima conferință la un asemenea nivel după conferința de la Potsdam din anul 1945. Toți înțeleg alternativa care stă în fața lumii. Ori ne vom întinde pe cît posibil mîna și vom obține un progres și rezultate pentru toate popoarele, ori va exista o forță puternică, fără egal, pe care țările o pot folosi în scopuri de distrugere".

Eden a declarat că a se aștepta realizarea unui acord la această conferință, numai la ea, înseamnă a se aștepta prea mult de la ea. Există însă speranța de a se obține un progres în problema unificării Germaniei. Fără unificarea Germaniei, a adăugat Eden, nu va exista o pace adevărată și unitate sinceră în Europa.

„Pentru a se obține ceva real în problema dezarmării, ea trebuie examinată în ansamblu", a spus Eden. Scopul conferinței este de a încerca să clarifice ce se poate face pentru început, iar apoi să se continue ceea ce s-a început la Geneva. „Posibilitățile care se deschid în prezent în fața lumii, sînt extrem de încurajatoare".

★

GENEVA 16 (Agerpres). — De la corespondentul special TASS: În seara zilei de 16 iulie a sosit la Geneva, venind de la Paris, primul ministru al Franței, E. Faure.

Impreună cu E. Faure a sosit A. Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței.

Ecoul internațional al declarației făcute de N. A. Bulganin la Conferința de presă de la Kremlin

NEW YORK 16 (Agerpres). — Toate ziarele de dimineață publică în prima pagină știri despre declarația făcută de N. A. Bulganin la conferința de presă din 15 iulie de la Moscova.

Ziarul „New York Times" publică o știre sub titlul: „Bulganin stăruie ca problemele să fie rezolvate". „New York Times" și „New York Herald Tribune" publică textul integral al declarației delegației guvernamentale sovietice, cititată de N. A. Bulganin.

Ziarul „Daily Mirror" exprimă într-un articol redacțional părerea că componența delegației sovietice dovedește posibilitatea realizării unui acord la Geneva.

★

LONDRA 16 (Agerpres). — Ziarele engleze acordă principala atenție declarației făcute în fața reprezentanților presei de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice înainte de plecarea la Geneva.

„Times" publică la loc de frunte o știre sub titlul „Îndemnul spre pace al mareșalului Bulganin; Discurs conciliant în ajunul Genevei".

„Daily Express" publică la loc de frunte o știre transmisă de corespondentul ziarului la Moscova, care scrie: „Este o declarație vădit conciliantă" și specifică că „ei (conducătorii sovietici) fac fără îndoială tot ce le stă în putință pentru a asigura un bun augur conferinței de la Geneva".

După cum transmite agenția Reuter, „în cercurile diplomatice din Londra s-a subliniat cu interes că premierul sovietic Nikolai Bulganin, în cadrul conferinței de presă de la Kremlin, consacrată conferinței de la Geneva, a subliniat necesitatea unui sistem european de securitate.

Se crede că în prezent Anglia este gata să discute problema securității europene, paralel cu problema unificării Germaniei".

★

LONDRA 16 (Agerpres). — Corespondentul Agenției Reuter transmite că declarația făcută de N. A. Bulganin la conferința de presă „a fost bine primită la Paris. Persoanele apropiate Ministerului Afacerilor Externe au arătat că declarația dovedește, se vede, că șefii guvernelor celor patru puteri vor veni la Geneva cu aceleași tendințe".

PARIS 16 (Agerpres). — Toate ziarele din Paris publică la loc de frunte declarația făcută în cadrul unei conferințe de presă de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice înainte de plecarea la Geneva. Ziarele subliniază tonul extrem de calm și conciliant al acestei declarații. În linii generale, presa se limitează la publicarea textului declarației, fără a o însoți de comentarii proprii. Numai ziarul „Combat" a publicat un comentar în care se spune că tonul acestei declarații dovedește năzuința U.R.S.S. spre pace.

★

BERLIN 16 (Agerpres). — Ziarul vest-berlinez „Die Welt" publică sub un titlu cu litere mari textul integral al declarației delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice „Bulganin: Rusia este gata pentru un acord".

Ziarul „Telegraf" scrie: Uniunea Sovietică a dat ieri asigurări că consideră o datorie sfîntă a sa de a depune toate eforturile pentru îmbunătățirea situației internaționale.

Delegația agricolă a S.U.A. a sosit la Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). TASS transmite: La 15 iulie a sosit la Moscova delegația agricolă a Statelor Unite ale Americii. Din delegație fac parte fermieri, oameni de știință, comercianți, ziariști. Delegația este condusă de William Lambert, decanul colegiului de agricultură de pe lîngă universitatea din Statul Nebraska.

După ce vor vizita monumentele istorice și culturale ale Moscovei și Expoziția Agricolă Unională, oaspeții americani vor face o călătorie prin Uniunea Sovietică, luînd cunoștință de producția colhozurilor și sovhozurilor, vor vizita întreprinderi, stațiuni de mașini și tractoare și institute de cercetări științifice.

—o—

Tratativele sovieto-japoneze

LONDRA 16 (Agerpres). TASS transmite: La Londra s-a dat publicității următorul comunicat comun despre tratativele sovieto-japoneze:

La ședința din 15 iulie a continuat schimbul de păreri dintre reprezentantul U.R.S.S. I. Malik și reprezentantul Japoniei S. Mațumoto în problemele normalizării relațiilor sovieto-japoneze. Următoarea ședință a fost fixată pentru 26 iulie.

—o—

Ședința Comisiei militare de armistițiu din Coreea

PHENIAN 16 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul Agenției Centrale Telegrafice Coreene, la 14 iulie, la ședința Comisiei militare de armistițiu, generalul-locotenent Li San Cio a adus la cunoștință că partea coreeano-chineză este de acord cu propunerea de a se retrage în mod temporar grupurile de inspecție din două puncte de debarcare din Coreea de sud Kannyn, Kunsan și Cihonjiu din Coreea de nord și Hynnam. Partea coreeano-chineză este de asemenea de acord cu schimbarea componenței grupurilor neutre de inspecție urmărind ca fiecare grup să fie format din reprezentanții a două țări neutre și nu a patru țări ca pînă în prezent.

—o—

O consfătuire între miniștrii Afacerilor Externe ai S. U. A., Angliei și Franței

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese din relatările presei pariziene, la 15 iulie, miniștrii Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței au examinat problema „politicii comune" a acestor trei puteri la conferința de la Geneva. Ziarele arată că ei au studiat problemele care pot fi abordate în cursul tratativelor dintre șefii guvernelor celor patru puteri, acordînd o deosebită atenție problemei germane, asigurării securității europene, dezarmării și situației din Vietnamul de sud. Miniștrii au discutat de asemenea proiectul lui Edgar Faure cu privire la reducerea armamentelor și la transferarea sumelor rămase astfel disponibile unui „fond internațional".

Judecînd după relatările unor ziare, miniștrii nu au reușit să ajungă la o unitate deplină de păreri în ceea ce privește problemele susmenționate. În legătură cu aceasta, în dimineața zilei de 17 iulie, la Geneva va avea loc o consfătuire între Eisenhower, Eden și Faure.

—o—

Consiliul N. A. T. O. s-a întrunit la Paris

PARIS 16 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la 16 iulie a avut loc la Paris sesiunea Consiliului Uniunii nord-atlantice. La sesiune s-au discutat planurile puterilor occidentale, referitoare la conferința de la Geneva, expuse de Dulles, Pinay și Mac Millan. La începutul ședinței secretarul de stat al S.U.A. a ținut un discurs introductiv, în care a expus poziția puterilor occidentale. Majoritatea miniștrilor au rostit scurte discursuri.

În comunicatul dat publicității după ședință se spune, printre altele, că „în vederea pregătirii pentru conferința de la Geneva miniștrii Afacerilor Externe ai S.U.A., Franței și Regatului Unit au procedat la un schimb de păreri între ei. Aceste consultări au urmat consultărilor care au avut loc în cadrul consiliului între reprezentanții permanenți".

În comunicat se confirmă „solidaritatea Uniunii nord-atlantice în realizarea țelurilor comune. Consultările vor continua".

Vizita președintelui Ho Și Min în U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres).— TASS transmite: La 15 iulie, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam în frunte cu președintele și primul ministru Ho Și Min, a vizitat centrala atomo-electrică a Academiei de Științe a U.R.S.S.

★

MOSCOVA 16 (Agerpres).— TASS transmite: La 15 iulie artiștii Teatrului de Stat de Operă și Balet din Novosibirsk în turneu la Moscova au prezentat baletul „Lacul lebede'or" de P. Cealkovski.

La Teatrul Mare al U.R.S.S., unde a avut loc spectacolul, se afla delegația guvernamentală a R. D. Vietnam, în frunte cu Ho Și Min, președintele și primul ministru al R. D. Vietnam.

Împreună cu oaspeții, au asistat la spectacol: L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, K. E. Voroșilov.

Spectatorii au salutat prin aplauze prelungite apariția în loji a oaspeților vietnamezi și a conducătorilor Partidului Comunist și guvernului sovietic.

MOSCOVA 16 (Agerpres).— TASS transmite: La 15 iulie Nguen Long Bang, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D.Vietnam în U.R.S.S. a oferit o recepție cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a delegației guvernamentale a R. D. Vietnam în frunte cu președintele Ho Și Min.

La recepție au luat parte delegația guvernamentală a R. D. Vietnam în frunte cu Ho Și Min, președintele și primul ministru al R. D. Vietnam.

Din partea sovietică au luat parte la recepție N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, K. E. Voroșilov, V. A. Kucerenko, P. P. Lobanov, I. P. Tevosian, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și alții.

La recepție au luat parte în calitate de oaspeți ambasadori extraordinari și plenipotențiari ai mai multor țări, acreditați la Moscova.

În cadrul recepției Nguen Long Bang, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar, a rostit o cuvîntare la care a răspuns N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Presa iugoslavă despre hotărîrile plenarei din iulie a C. C. al P. C. U. S.

BELGRAD 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele „Borba" și „Politika" publică o corespondență din Moscova a agenției Tanjug cu privire la hotărîrile Plenarei din iulie a C.C. al P.C.U.S. În corespondență se spune că hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției, adoptată pe marginea raportului președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, este apreciată aici ca o măsură însemnată pentru avîntul continuu al industriei. Comparînd hotărîrile acestei plenare cu hotărîrile plenarei din februarie cu privire la dezvoltarea agriculturii, specialiștii trag concluzia că în Uniunea Sovietică a fost creată o bază materială trainică care asigură posibilitatea și în același timp impune folosirea de metode de producție noi, mai moderne, precum și folosirea maximă a tehnicii în scopul ridicării nivelului producției în termenul cel mai scurt.

În Bundestagul de la Bonn

BONN 16 (Agerpres). — La 16 iulie Bundestagul vest-german a dezbătut în cea de a treia citire proiectul de lege „cu privire la voluntari". Ședința Bundestagului, ultima înaintea vacanței parlamentare, care durează pînă la 22 septembrie, a început printr-o comunicare a președintelui adunării care a anunțat că șapte deputați aparținînd partidului „refugiaților", printre care Oberlander și Kraft, au demisionat din partidul refugiaților și au cerut să intre în partidul democrat-creștin (din care face parte și Adenauer — n.r.).

După scurte declarații ale cancelarului Adenauer și ale lui Olenhauer, președintele partidului social-democrat din Germania, în legătură cu apropiata conferință de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, au început dezbaterile pe marginea proiectului de lege „cu privire la voluntari". Deputatul social-democrat Wilhelm Mollies a declarat că guvernul „desfășurînd cu o grabă frenetică înarmarea Germaniei occidentale, în ajunul conferinței de la Geneva, riscă să compromită reunificarea Germaniei". El a anunțat că grupul parlamentar al partidului social-democrat din Germania va vota împotriva adoptării legii „cu privire la voluntari".

Adenauer și adepții înarmării Germaniei occidentale care au luat apoi cuvîntul s-au dedat la atacuri înjurioase împotriva social-democraților, susținînd că atitudinea lor ar duce la pierderea „simpatiei" puterilor occidentale pentru Republica Federală. Ei au repetat vechile teze cu privire la „necesitatea" reînarmării și au cerut deputaților să adopte de îndată legea „cu privire la voluntari".

Bundestagul a adoptat în cea de a treia citire legea „cu privire la voluntari". Împotriva acestei legi au votat deputații partidului social-democrat din Germania.

În cîteva rînduri

● *Galeria de artă „Ermitage" din Leningrad a primit în dar din partea primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, un exemplar prețios al artei meșteșugărești indiene. Este vorba de un paravan-ecran, sculptat artistic în fildeș și împodobit cu ornamente înfățișînd plante decorative. Paravanul-ecran va fi expus la Galeria de artă „Ermitage", la expoziția consacrată culturii și artei indiene din secolele XVII-XX. (TASS).*

● *Deputatul Harold Wilson, fost ministru în guvernul laburist, a cerut în Camera Comunelor ministrului Afacerilor Externe al Angliei, McMillan, „să propună ca rezoluția O.N.U. din 18 mai 1951 pentru restrîngerea comerțului cu China să fie abrogată". McMillan a respins această propunere. (Reuter).*

● *După abrogarea stării de asediu, președintele Juan Peron a dat publicității o proclamație anunțînd revenirea Argentinei la sistemul de guvernămînt constituțional. (Agerpres).*

● *În urma creșterii criminalității în Irak, comitetul de cenzură a anulat autorizația pentru importul de filme străine, care au o influență nefastă asupra moravurilor populației. Comitetul a stabilit că numeroase atacuri armate și jafuri au fost comise de tineri influențați de „eroii" din filmele americane cu detectivi care rulează la Bagdad. (France Presse).*

● *Pe lacul Victoria (Africa) a avut loc un groaznic accident, căruia i-au căzut victimă mai mulți patrioți din Kenya. O șalupă care transporta un grup de patrioți africani pentru a fi închiși în lagărul din insula Mogota s-a răsturnat în lacul în care mișunau crocodili. Întreg echipajul șalupei a fost devorat de crocodili. (France Presse).*

● *De cîteva zile continuă greva a 1.700 de muncitori de la uzina de avioane a firmei „De Haviland" din Downunsville (suburbie a orașului Toronto-Canada). Greviștii cer majorarea salariilor cu 10 la sută. Patronii refuză să satisfacă aceste revendicări. La această uzină care fabrică proiectile dirijate, precum și piese de schimb pentru forțele aeriene americane și canadiene, lucrul a încetat cu desăvîrșire. (TASS).*

● *În urma recentei majorări a prețurilor la cărbune în Scoția, în nordul, nord-vestul și sud-vestul Angliei au fost majorate și tarifele la gaze. Direcția industriei de gaze din Anglia de sud-est a anunțat că la Londra și în sudul Angliei tarifele la gaze vor fi majorate cu începere de la 8 August. Direcția pentru energia electrică a anunțat de asemenea că în urma majorării prețurilor la cărbune este nevoită să majoreze tarifele la electricitate. (Reuter).*

Geneva în ajunul conferinței

Înfățișarea Genevei este cunoscută întregii lumi din sute de cărți poștale, reclame și ghiduri. Hoteluri impozante, cafenele agreabile, vitrine strălucitoare, automobile luxoase, mulțime elegantă. Geneva este plină de oameni, de automobile și autobuse. Numai în tradiționalele ore de prînz — de la 12 la 2 după amiază — străzile devin pustii, scriau în corespondențele lor de anul trecut despre Geneva ziariștii sovietici Berejkov și Bezimenski.

Fără îndoială, Geneva este frumoasă. Ea a atras dintotdeauna turiști din toate colțurile lumii, — bine înțeles turiști înstăriți, fiindcă Elveția este considerată o țară „scumpă".

La dispoziția turiștilor se află cartierele centrale ale Genevei. Dar acest „centru" nu coincide cu centrul geometric al orașului. El este alcătuit din cheiurile care prind ca într-o potcoavă o porțiune îngustă a lacului Geneva. Aci se află cele mai mari hoteluri și magazine luxoase.

În „orașul vechi" ulicioare înguste urcă pe panta abruptă a munților. Aici se află străvechea primărie și minunata catedrală Sf. Petru, ale cărei turle domină întregul oraș. La capătul străzilor centrale încep să se înșire o mulțime de vile înconjurate de grădini. De aici nu mai e mult pînă la povîrnișurile munților care coboară spre Geneva din trei părți.

Geneva este un oraș străvechi. Primele informații despre această așezare datează din secolul I, înaintea erei noastre. În anul 58 înaintea erei noastre a trecut pe aici Iulliu Cezar, care pomenește de Geneva în însemnările sale „Despre războiul cu galii".

În secolele al XVI-lea și XVII-lea Geneva a devenit reazimul calvinismului și refugiul protestanților prigoniți. Apoi, istoriei orașului i s-a adăugat gloria numelui lui Jean Jacques Rousseau care s-a născut aici în 1712. Monumentul lui Rousseau se înalță pe o mică și pitorească insulă de lîngă izvoarele Rhonului. De la începutul secolului al XIX-lea Geneva a devenit locul preferat în diferite conferințe internaționale.

Marele număr de turiști dau orașului un aspect caracteristic. Geneva, care are 200.000 de locuitori, este vizitată în cursul anului de vreo 300.000 de turiști! După Franța, numărul cel mai mare de oaspeți vin din Statele Unite și Anglia. Dacă la aceasta adăugăm că în oraș nu există mai mult de 6.000 de muncitori industriali, atunci este ușor să înțelegi impresia ce ți-o lasă oamenii pe care-i vezi la Geneva.

Viața orașului pulsează într-un ritm egal care s-a format de-a lungul anilor. Către orele 6 seara apare pe străzi torentul de ciclești care se întorc acasă. Luminile reclamelor se aprind. Periferiile se culcă devreme: ferestrele se închid, jaluzelele sînt coborîte. Aici aproape nici străzile nu sînt luminate. Numai pe alocuri arde cîte un felinar. În centru însă animația continuă încă mult timp, și vitrinele luminează pînă noaptea tîrziu trotuarele.

Palatul Națiunilor

Mîine se deschide în Palatul Națiunilor de la Geneva Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia și Franța.

Palatul în care are loc conferința a fost construit pentru a servi ca reședință Ligii Națiunilor. El se află la marginea de nord a orașului Geneva, pe o colină îmbrăcată în verdeață, care domină lacul Geneva. După palatul de la Versailles este considerat cel mai mare din Europa occidentală. El are peste 20 de încăperi pentru ședințe, o sală mare pentru adunările generale și 820 de birouri. Construirea palatului a durat zece ani și a fost complet terminată în 1937 dar secretariatul Ligii Națiunilor s-a mutat în noua clădire încă de la începutul anului 1936. În august 1946 palatul a trecut în proprietatea Organizației Națiunilor Unite, care-l folosește în prezent ca sediu al secției sale pentru Europa.

Palatul Națiunilor de la Geneva unde își va începe mîine lucrările Conferința celor patru puteri

În Palatul Națiunilor își au reședința Comisia economică a O.N.U. pentru Europa, Direcția Înaltului comisar pentru problemele refugiaților, Direcția centrală permanentă pentru controlul asupra comerțului cu opiu precum și o serie de instituții ale O.N.U.

Sala în care va avea loc conferința

Lucrările Conferinței de la Geneva, care vor începe mîine, se vor desfășura în așa numita „sală de consiliu". Fără a avea dimensiunile marii săli a Adunării, sala consiliului este o încăpere spațioasă, situată în aripa principală a Palatului Națiunilor. Prin cele cinci ferestre înalte cît două etaje, tăiate într-unul din pereții sălii, vezi lacul Geneva și piscurile acoperite de zăpadă ale Alpilor care se înalță în zare deasupra norilor de ceață. Un balcon se întinde de-a lungul a trei ferestre. În peretele opus ferestrelor se află cabinele traducătorilor.

Ușa înaltă de bronz cu două canaturi, liniile severe ale ferestrelor și cornișelor, pictura monumentală de pe pereți și tavan, dau „sălii de consiliu" un aspect maiestuos.

Masa în formă de potcoavă, acoperită cu postav verde, din mijlocul sălii — la care a avut loc anul trecut conferința miniștrilor afacerilor de externe, convocată pentru examinarea problemelor coreene și a restabilirii păcii în Indochina — a fost înlocuită cu patru mese dispuse în pătrat, în jurul cărora se vor așeza șefii delegațiilor, miniștrii afacerilor externe și adjuncții lor.

Pregătiri în vederea conferinței

După cum anunță agenția „France Presse", fiecare delegație va fi reprezentată prin maximum zece persoane și este probabil, după cum se afirmă în cercurile competente, că această cifră va fi rareori atinsă.

Ședințele în comitet restrîns se vor putea transforma într-o mică sală vecină în ședințe secrete între cei patru mari, asistați numai de interpreți.

Ședințele nu vor fi publice și presa nu va fi admisă. La începutul primei ședințe o sută de fotografi și cineași vor avea permisia să fotografieze timp de zece minute.

Se mai prevede că convorbiri importante vor avea loc, ca și anul trecut, în vilele șefilor de delegații și ale miniștrilor de externe. Cercuri competente arată că după toate probabilitățile, conferința se va desfășura pînă la 23 iulie.

După cum se știe, secretariatul general a fost încredințat diplomatului britanic, Peter Wilkinson. El este asistat de trei secretari generali adjuncți, N. G. Gribanov (U.R.S.S.), V. Eddy (S.U.A.) și J. de Follen (Franța). Această organizare s-a realizat fără nici o greutate. Secretarii generali adjuncți sînt asistați la rîndul lor de șefi de servicii, dintre care cele mai importante sînt financiar, executiv și de securitate. Efectivul total al secretariatului este de 90 de persoane, repartizate în număr egal între cele patru țări participante, în 48 de birouri.

După cum anunță o corespondență din Geneva, delegația franceză va locui la hotelul „Bergues", unde Edgar Faure a locuit adesea și pe o proprietate în apropiere de Palatul O.N.U. Delegația americană va ocupa patru etaje din hotelul „Ronul", cel de al treilea comunicînd direct cu consulatul S.U.A., instalat în același imobil.

Anthony Eden se va instala în fosta reședință a ex-regelui Leopold, la Reposoir. În imediata sa apropiere, Mac Millan, ministrul de externe britanic, va ocupa cele 20 de camere ale proprietății Chêne. În afară de aceste reședințe particulare, delegația britanică a reținut mai multe etaje din hotelul Beau Rivage.

Delegația sovietică se va instala probabil la sediul secretariatului său permanent.

Deoarece trebuia să se găsească camere și pentru cei 2.000 de secretari, 1.500 de ziariști și radio-reporteri, s-a făcut în mare parte apel la locuitori.

Pentru ziariști a fost creat într-una din marile clădiri publice din Geneva — „Batiment Electoral", un mare centru de presă. Sute de ziariști discută aici ultimele noutăți, citesc ziarele și revistele proaspete de la Geneva, Paris, Moscova, Londra și New York.

La Geneva domnește o însuflețire neobișnuită chiar și pentru acest mare centru al conferințelor și întîlnirilor internaționale.

Pretutindeni în oraș, pe străzi, în nenumărate cafenele, în autobuze și tramvaie, în toate localurile se pot auzi discuții despre apropiata conferință. Oamenii înțeleg uriașa însemnătate istorică a acestei întîlniri și așteaptă cu încredere fierbinte succesul ei care, după părerea generală, poate constitui o contribuție extrem de importantă la cauza creării unei atmosfere de încredere și colaborare constructivă în lumea întreagă.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452-52